2024/3011

18.12.2024

REGULAMENTUL (UE) 2024/3011 AL PARLAMENTULUI EUROPEAN ȘI AL CONSILIULUI

din 27 noiembrie 2024

privind transferul procedurilor în materie penală

PARLAMENTUL EUROPEAN ȘI CONSILIUL UNIUNII EUROPENE,

având în vedere Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene și în special articolul 82 alineatul (1) al doilea paragraf literele (b) și (d),

având în vedere propunerea Comisiei Europene,

după transmiterea proiectului de act legislativ către parlamentele naționale,

având în vedere avizul Comitetului Economic și Social European ([1]),

hotărând în conformitate cu procedura legislativă ordinară ([2]),

întrucât:

(1) Uniunea și-a stabilit obiectivul de a menține și de a dezvolta un spațiu de libertate, securitate și justiție.

(2) Programul de la Haga: consolidarea libertății, securității și justiției în Uniunea Europeană ([3]) solicită statelor membre să ia în considerare posibilitățile de concentrare într-un singur stat membru a urmăririlor penale în cauzele multilaterale transfrontaliere, în vederea creșterii eficienței urmăririlor penale, asigurându-se, în același timp, buna administrare a justiției.

(3) Programul de măsuri pentru punerea în aplicare a principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor în materie penală ([4]) prevede crearea unui instrument care să permită transferul procedurilor penale către alte state membre.

(4) Dezvoltarea în continuare a cooperării judiciare între statele membre este necesară pentru a spori administrarea eficientă și adecvată a justiției penale în cadrul spațiului comun de libertate, securitate și justiție și pentru a asigura faptul că statul membru cel mai bine plasat investighează sau urmărește penal o infracțiune. În special, existența unor norme comune pentru statele membre în ceea ce privește transferul de proceduri penale ar putea contribui la prevenirea procedurilor penale paralele inutile în diferite state membre referitoare la aceleași fapte și la aceeași persoană, care ar putea conduce la o încălcare a principiului *ne bis in idem*. De asemenea, aceste norme comune ar putea reduce numărul procedurilor penale multiple cu privire la aceleași fapte sau cu privire la aceeași persoană care se desfășoară în state membre diferite. Totodată, aceste norme comune urmăresc să asigure faptul că este posibil să aibă loc un transfer al procedurii penale în cazul în care predarea unei persoane în vederea urmăririi penale în temeiul unui mandat european de arestare, în temeiul Deciziei-cadru 2002/584/JAI a Consiliului ([5]), este amânată sau refuzată din motive precum existența unei proceduri penale paralele aflate în curs de desfășurare într-un alt stat membru pentru aceeași infracțiune, pentru a se evita impunitatea persoanei urmărite penal.

(5) Normele comune privind transferul procedurilor penale sunt, de asemenea, esențiale pentru combaterea eficientă a criminalității transfrontaliere, care sunt deosebit de importante în ceea ce privește infracțiunile comise de grupuri infracționale organizate, cum ar fi traficul de droguri, introducerea ilegală de migranți, traficul de persoane, traficul de arme de foc, infracțiunile împotriva mediului, criminalitatea informatică sau spălarea banilor. Urmărirea penală a grupurilor infracționale organizate care își desfășoară activitatea în mai multe state membre poate genera mari dificultăți pentru autoritățile implicate. Transferul procedurilor penale este un instrument important care ar spori eficacitatea luptei împotriva grupurilor infracționale organizate ce își desfășoară activitatea în întreaga Uniune.

([1]) JO C, C/2023/869, 8.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/C/2023/869/oj.
([2]) Poziția Parlamentului European din 23 aprilie 2024 (nepublicată încă în Jurnalul Oficial) și Decizia Consiliului din 5 noiembrie 2024.
([3]) JO C 53, 3.3.2005, p. 1.
([4]) JO C 12, 15.1.2001, p. 10.
([5]) Decizia-cadru 2002/584/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind mandatul european de arestare și procedurile de predare între statele membre (JO L 190, 18.7.2002, p. 1).

(6) Pentru a asigura cooperarea eficace între autoritățile solicitante și autoritățile solicitate în ceea ce privește transferul de proceduri penale, normele referitoare la acest transfer ar trebui să fie stabilite printr-un act al Uniunii obligatoriu din punct de vedere juridic și direct aplicabil.

(7) Prezentul regulament ar trebui să se aplice tuturor cererilor de transfer formulate în cadrul procedurilor penale.

(8) Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului ([6]) urmărește să prevină situațiile în care aceeași persoană este supusă unor proceduri penale paralele în diferite state membre cu privire la aceleași fapte, care ar putea conduce la pronunțarea unor hotărâri definitive în două sau mai multe state membre. Prin urmare, respectiva decizie-cadru stabilește o procedură pentru consultări directe între autoritățile competente ale statelor membre în cauză pentru a se ajunge la un consens cu privire la orice soluție eficientă menită să evite consecințele negative care ar putea decurge din astfel de proceduri paralele și irosirea de timp și de resurse de către respectivele autorități competente. În cazul în care respectivele autorități competente decid, în urma consultărilor în conformitate cu decizia-cadru respectivă, să concentreze procedurile într-un stat membru prin transferul de proceduri penale, acest transfer ar trebui să fie realizat în conformitate cu prezentul regulament.

(9) Alte acte juridice în materie penală, în special cele referitoare la anumite tipuri de infracțiuni, cum ar fi Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului ([7]) și Deciziile-cadru 2002/475/JAI ([8]) și 2008/841/JAI ([9]) ale Consiliului, includ dispoziții referitoare la factorii care trebuie luați în considerare în scopul centralizării procedurilor penale într-un singur stat membru în cazul în care mai multe state membre pot instrumenta urmărirea penală în mod valabil pe baza aceloraşi fapte. Atunci când autoritățile competente ale statelor membre în cauză decid, în urma cooperării în conformitate cu aceste acte juridice, să centralizeze procedurile penale într-un singur stat membru prin transferul de proceduri penale, acest transfer ar trebui să fie realizat în conformitate cu prezentul regulament.

(10) Au fost adoptate mai multe acte juridice ale Uniunii privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a hotărârilor judecătorești și a deciziilor judiciare în materie penală, în special Deciziile-cadru 2005/214/JAI ([10]), 2008/909/JAI ([11]) și 2008/947/JAI ([12]) ale Consiliului. Prezentul regulament completează respectivele decizii-cadru și nu aduce atingere aplicării acestora.

(11) Prezentul regulament nu aduce atingere schimburilor spontane de informații reglementate de alte acte juridice ale Uniunii.

(12) Prezentul regulament nu se aplică deciziilor de realocare, de reunire sau de disjungere a cauzelor cu privire la care Parchetul European și-a exercitat competența în conformitate cu Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului ([13]).

(13) În sensul prezentului regulament, statele membre ar trebui să desemneze autoritățile lor competente într-un mod care promovează principiul contactului direct între aceste autorități.

(14) În sensul prezentului regulament și în vederea facilitării aplicării sale efective în întreaga Uniune, în cazul în care structura sistemelor juridice interne ale statelor membre care au tradiții juridice de tip *common law* nu permite ca instanțele și procurorii din aceste state membre să adopte măsuri accesorii deciziei de a accepta sau de a refuza un transfer al procedurii penale, o altă autoritate, competentă să adopte măsuri în cadrul procedurilor penale, ar trebui să fie în măsură să adopte astfel de măsuri accesorii. Implicarea unei astfel de autorități competente nu ar trebui să aducă atingere în niciun fel deciziei, care trebuie luată exclusiv de un judecător, o instanță de judecată, un judecător de instrucție sau un procuror, de a accepta sau de a refuza un transfer al procedurii penale, decizie care ar trebui să includă în mod necesar evaluarea realizată de acesta cu privire la motivele de refuz prevăzute de prezentul

([6]) Decizia-cadru 2009/948/JAI a Consiliului din 30 noiembrie 2009 privind prevenirea și soluționarea conflictelor referitoare la exercitarea competenței în cadrul procedurilor penale (JO L 328, 15.12.2009, p. 42).

([7]) Directiva (UE) 2017/541 a Parlamentului European și a Consiliului din 15 martie 2017 privind combaterea terorismului și de înlocuire a Deciziei-cadru 2002/475/JAI a Consiliului și de modificare a Deciziei 2005/671/JAI a Consiliului (JO L 88, 31.3.2017, p. 6).

([8]) Decizia-cadru 2002/475/JAI a Consiliului din 13 iunie 2002 privind combaterea terorismului (JO L 164, 22.6.2002, p. 3).

([9]) Decizia-cadru 2008/841/JAI a Consiliului din 24 octombrie 2008 privind lupta împotriva crimei organizate (JO L 300, 11.11.2008, p. 42).

([10]) Decizia-cadru 2005/214/JAI a Consiliului din 24 februarie 2005 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce a sancțiunilor financiare (JO L 76, 22.3.2005, p. 16).

([11]) Decizia-cadru 2008/909/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești în materie penală care impun pedepse sau măsuri privative de libertate în scopul executării lor în Uniunea Europeană (JO L 327, 5.12.2008, p. 27).

([12]) Decizia-cadru 2008/947/JAI a Consiliului din 27 noiembrie 2008 privind aplicarea principiului recunoașterii reciproce în cazul hotărârilor judecătorești și al deciziilor de probațiune în vederea supravegherii măsurilor de probațiune și a sancțiunilor alternative (JO L 337, 16.12.2008, p. 102).

([13]) Regulamentul (UE) 2017/1939 al Consiliului din 12 octombrie 2017 de punere în aplicare a unei forme de cooperare consolidată în ceea ce privește instituirea Parchetului European (EPPO) (JO L 283, 31.10.2017, p. 1).

regulament. Implicarea oricărei alte autorități competente este menită exclusiv să faciliteze acest proces decizional judiciar și aplicarea efectivă a prezentului regulament.

(15) Atunci când acest lucru este necesar ca urmare a structurii sistemelor lor juridice interne, ar trebui să fie posibil ca statele membre să desemneze una sau mai multe autorități centrale în vederea transmiterii și primirii administrative a cererilor de transfer al procedurilor penale, precum și a altor tipuri de corespondență oficială referitoare la astfel de cereri. Aceste autorități centrale ar putea, de asemenea, să ofere sprijin administrativ și să aibă roluri de coordonare și asistență, facilitând și promovând astfel acceptarea cererilor de transfer al procedurilor penale.

(16) Unele acte juridice ale Uniunii impun deja statelor membre să ia măsurile necesare pentru a stabili competența în ceea ce privește infracțiuni specifice, cum ar fi cele legate de activități teroriste în temeiul Directivei (UE) 2017/541 sau cele legate de falsificarea monedei euro în temeiul Directivei 2014/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([14]), în cazurile în care predarea unei persoane este refuzată.

(17) Pentru a asigura faptul că este posibil ca procedurile penale să fie transferate în conformitate cu prezentul regulament ori de câte ori interesele unei administrări eficiente și adecvate a justiției și protecția eficientă a drepturilor fundamentale ale persoanelor suspectate, ale persoanelor acuzate și ale victimelor, astfel cum este prevăzută de dreptul Uniunii, impun acest lucru, prezentul regulament ar trebui să stabilească competența în anumite cazuri specifice astfel încât statul solicitat să fie în măsură să își exercite competența în ceea ce privește infracțiunile în cazul cărora este aplicabil dreptul intern al statului solicitant. Statul solicitat ar trebui să aibă competență în ceea ce privește infracțiunile pentru care se solicită transferul procedurii penale, ori de câte ori se consideră că statul membru respectiv este cel mai în măsură să urmărească penal infracțiunea în cauză. Normele privind competența prevăzute în prezentul regulament nu ar trebui să împiedice statele membre să adopte măsuri naționale pentru a se asigura că sunt în măsură să își exercite competența în cazurile specifice prevăzute în prezentul regulament.

(18) Pe lângă competența deja prevăzută de dreptul intern al statului solicitat, competența ar trebui să fie stabilită pe baza motivelor specifice prevăzute în prezentul regulament ori de câte ori statul membru respectiv este considerat ca fiind cel mai în măsură să desfășoare urmărirea penală. Statul solicitat ar trebui să aibă competență în situațiile în care refuză predarea unei persoane suspectate sau a unei persoane acuzate pentru care a fost emis un mandat european de arestare și care se află în statul solicitat și este resortisant sau rezident al statului respectiv, în cazul în care un astfel de refuz se bazează pe motivele specifice prevăzute în prezentul regulament. De exemplu, competența ar trebui să fie stabilită în cazul în care predarea este refuzată în temeiul articolului 4 punctul 7 litera (b) din Decizia-cadru 2002/584/JAI, care se aplică în situațiile în care infracțiunile au fost săvârșite în afara teritoriului statului membru emitent, iar dreptul statului membru de executare nu permite urmărirea penală pentru aceleași infracțiuni atunci când sunt săvârșite în afara teritoriului său. Această regulă ar putea să fie aplicată în situațiile în care o infracțiune este săvârșită pe teritoriul unui alt stat membru sau al unei țări terțe de către resortisanți ai altor state membre sau de către resortisanți ai unor țări terțe, iar persoana suspectată sau persoana acuzată își are reședința în statul solicitat. Acest lucru are o importanță deosebită în ceea ce privește infracțiunile grave care încalcă valorile fundamentale ale comunității internaționale, cum ar fi crimele de război sau genocidul, în cazul cărora ar putea exista un risc de impunitate ca urmare a refuzului executării unui mandat european de arestare în temeiul articolului 4 punctul 7 litera (b) din Decizia-cadru 2002/584/JAI. Statul solicitat ar trebui, de asemenea, să aibă competență în cazul în care infracțiunea își produce efectele sau cauzează un prejudiciu în principal în statul solicitat. Prejudiciul ar trebui luat în considerare cu condiția să fie unul dintre elementele constitutive ale infracțiunii, în conformitate cu dreptul intern al statului solicitat. Statul solicitat ar trebui, de asemenea, să fie competent atunci când în statul respectiv se desfășoară deja o procedură penală împotriva aceleiași persoane suspectate sau a aceleiași persoane acuzate cu privire la alte fapte, astfel încât întregul comportament infracțional care îi este imputat unei astfel de persoane să poată fi judecat într-o singură jurisdicție, sau atunci când în acel stat se desfășoară proceduri penale împotriva altor persoane cu privire la aceleași fapte, la fapte parțial identice sau la fapte conexe, care ar putea avea o relevanță deosebită pentru concentrarea investigării și a urmăririi penale cu privire la o organizație criminală într-un stat membru. În ambele cazuri, persoana suspectată sau persoana acuzată în cadrul procedurii penale transferate ar trebui să fie resortisant sau rezident al statului solicitat.

(19) Pentru a îndeplini scopul prezentului regulament și pentru a preveni conflictele de competență, acordând o atenție deosebită statelor membre ale căror sisteme juridice se bazează pe principul urmăririi penale obligatorii și celor în care urmărirea penală este obligatorie numai pentru anumite infracțiuni, statul solicitant, atunci când solicită transferul unei proceduri penale, ar trebui să fie în măsură să renunțe la procedura având ca obiect urmărirea penală a persoanei în cauză în raport cu infracțiunea pentru care se solicită transferul. Prin urmare, prezentul regulament ar

([14]) Directiva 2014/62/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 15 mai 2014 privind protecția prin măsuri de drept penal a monedei euro și a altor monede împotriva falsificării și de înlocuire a Deciziei-cadru 2000/383/JAI a Consiliului (JO L 151, 21.5.2014, p. 1).

trebui să le permită autorităților competente ale statului solicitant să renunțe la procedura penală aflată pe rolul lor, să o suspende sau să o înceteze în favoarea statului membru identificat ca fiind mai bine plasat pentru a instrumenta urmărirea penală, chiar și în cazul în care, în conformitate cu dreptul intern, respectivele autorități ar avea obligația de a efectua urmărirea penală. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere dispozițiilor privind efectele transferurilor de proceduri penale în statul solicitant prevăzute în prezentul regulament.

(20) Prezentul regulament respectă drepturile fundamentale și principiile recunoscute în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta") și în Convenția europeană pentru apărarea drepturilor omului și a libertăților fundamentale.

(21) Prezentul regulament nu aduce atingere drepturilor procedurale prevăzute în cartă sau în alte acte juridice ale Uniunii, cum ar fi Directivele 2010/64/UE ([15]), 2012/13/UE ([16]), 2013/48/UE ([17]), (UE) 2016/343 ([18]), (UE) 2016/800 ([19]) și (UE) 2016/1919 ([20]) ale Parlamentului European și ale Consiliului, pentru statele membre care au obligații în temeiul acestora. În special, autoritatea solicitantă ar trebui să se asigure că aceste drepturi, astfel cum sunt prevăzute de dreptul Uniunii și de dreptul intern, sunt respectate atunci când solicită un transfer al unei proceduri penale în temeiul prezentului regulament.

(22) Statele membre ar trebui să se asigure că necesitățile persoanelor vulnerabile sunt avute în vedere în contextul aplicării prezentului regulament. În conformitate cu Recomandarea Comisiei din 27 noiembrie 2013 privind garanțiile procedurale pentru persoanele vulnerabile suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale ([21]), persoane suspectate sau acuzate vulnerabile ar trebui să fie considerate toate persoanele suspectate sau acuzate care nu sunt capabile să înțeleagă sau să participe în mod efectiv la procesul penal din cauza vârstei, a stării lor psihice sau fizice sau a oricărui handicap pe care l-ar putea avea.

(23) În mod similar, statele membre ar trebui să se asigure că, atunci când aplică prezentul regulament, sunt avute în vedere drepturile procedurale ale persoanelor suspectate și ale persoanelor acuzate care sunt supuse arestării preventive, ținând seama, atunci când este cazul, de Recomandarea (UE) 2023/681 a Comisiei ([22]).

(24) O autoritate solicitantă ar trebui să poată solicita un transfer al unei proceduri penale fie din proprie inițiativă, indiferent dacă au avut sau nu loc consultări cu o autoritate solicitată, fie ca urmare a unei propuneri din partea unei persoane suspectate sau a unei persoane acuzate ori ca urmare a unei propuneri din partea unei victime. Prezentul regulament nu ar trebui să impună nicio obligație de se solicita transferul unei proceduri penale sau de a se efectua transferul acesteia. Atunci când analizează dacă ar trebui emisă o cerere de transfer al unei proceduri penale, autoritatea solicitantă ar trebui să evalueze dacă un astfel de transfer ar contribui la atingerea obiectivului administrării eficiente și adecvate a justiției, inclusiv dacă acesta este proporțional și adecvat în raport cu scopul procedurii în cauză. Respectiva evaluare ar trebui efectuată de la caz la caz, pentru a identifica statul membru care este cel mai bine plasat să instrumenteze urmărirea penală a infracțiunii în cauză.

(25) Atunci când evaluează dacă o cerere de transfer al procedurii penale este justificată, autoritatea solicitantă ar trebui să aibă în vedere mai multe criterii, a căror prioritate și pondere ar trebui să se bazeze pe faptele și pe fondul fiecărei cauze în parte. Toți factorii relevanți ar trebui avuți în vedere în interesul superior al justiției. De exemplu, în cazul în care infracțiunea a fost săvârșită în tot sau în parte pe teritoriul statului solicitat sau în cazul în care majoritatea efectelor sau o parte substanțială a prejudiciului cauzat de infracțiune, atunci când respectivele efecte sau prejudicii fac parte din elementele constitutive ale infracțiunii, s-au produs în cea mai mare măsură pe teritoriul statului solicitat, ar trebui să fie posibil ca statul respectiv să fie considerat a fi mai bine plasat pentru a instrumenta urmărirea penală, având în vedere că probele care trebuie colectate, cum ar fi mărturiile martorilor și ale victimelor sau avizele experților, se regăsesc în statul solicitat și, astfel, ar putea fi colectate mai ușor în cazul în care procedura penală ar fi transferată. În plus, inițierea unor proceduri ulterioare pentru acordarea de despăgubiri în statul solicitat

([15]) Directiva 2010/64/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 20 octombrie 2010 privind dreptul la interpretare și traducere în cadrul procedurilor penale (JO L 280, 26.10.2010, p. 1).
([16]) Directiva 2012/13/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 mai 2012 privind dreptul la informare în cadrul procedurilor penale (JO L 142, 1.6.2012, p. 1).
([17]) Directiva 2013/48/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 22 octombrie 2013 privind dreptul de a avea acces la un avocat în cadrul procedurilor penale și al procedurilor privind mandatul european de arestare, precum și dreptul ca o persoană terță să fie informată în urma privării de libertate și dreptul de a comunica cu persoane terțe și cu autorități consulare în timpul privării de libertate (JO L 294, 6.11.2013, p. 1).
([18]) Directiva (UE) 2016/343 a Parlamentului European și a Consiliului din 9 martie 2016 privind consolidarea anumitor aspecte ale prezumției de nevinovăție și a dreptului de a fi prezent la proces în cadrul procedurilor penale (JO L 65, 11.3.2016, p. 1).
([19]) Directiva (UE) 2016/800 a Parlamentului European și a Consiliului din 11 mai 2016 privind garanțiile procedurale pentru copiii care sunt persoane suspectate sau acuzate în cadrul procedurilor penale (JO L 132, 21.5.2016, p. 1).
([20]) Directiva (UE) 2016/1919 a Parlamentului European și a Consiliului din 26 octombrie 2016 privind asistența juridică gratuită pentru persoanele suspectate și persoanele acuzate în cadrul procedurilor penale și pentru persoanele căutate în cadrul procedurilor privind mandatul european de arestare (JO L 297, 4.11.2016, p. 1).
([21]) JO C 378, 24.12.2013, p. 8.
([22]) Recomandarea (UE) 2023/681 a Comisiei din 8 decembrie 2022 privind drepturile procedurale ale persoanelor suspectate și acuzate care fac obiectul arestării preventive și privind condițiile materiale de detenție (JO L 86, 24.3.2023, p. 44).

ar fi facilitată dacă procedurile subiacente de stabilire a răspunderii penale ar fi, de asemenea, desfășurate în același stat membru. În mod similar, dacă majoritatea probelor se află în statul solicitat, transferul procedurii penale ar putea facilita colectarea și admisibilitatea ulterioară a probelor colectate în conformitate cu dreptul intern al statului solicitat.

(26) În cazul în care una sau mai multe persoane suspectate sau persoane acuzate sunt resortisanți ai statului solicitat sau rezidenți ai statului respectiv, transferul procedurii penale ar putea fi justificat în scopul asigurării dreptului persoanei suspectate sau persoanei acuzate de a fi prezentă la proces, în conformitate cu Directiva (UE) 2016/343. În mod similar, în cazul în care una sau mai multe dintre victime sunt resortisanți sau rezidenți ai statului solicitat, transferul procedurii penale ar putea fi justificat pentru a le permite victimelor să participe cu mai multă ușurință la procedura penală și să fie audiate efectiv în calitate de martori în cursul procedurii. În cazurile în care predarea unei persoane suspectate sau persoane acuzate pentru care a fost emis un mandat european de arestare este refuzată în statul solicitat din motivele specificate în prezentul regulament, transferul ar putea fi, de asemenea, justificat atunci când persoana respectivă se află în statul solicitat fără a fi resortisant sau rezident al statului respectiv.

(27) Autorității solicitante îi revine sarcina de a evalua, pe baza elementelor de care dispune, dacă există motive rezonabile să se considere că persoana suspectată, persoana acuzată sau victima are reședința în statul solicitat. În cazul în care sunt disponibile doar informații limitate, o astfel de evaluare ar trebui să facă obiectul unor consultări între autoritatea solicitantă și cea solicitată pentru a se confirma faptul că persoana suspectată, persoana acuzată sau victima are reședința în statul solicitat. În sensul respectivei evaluări, s-ar putea dovedi relevante diferite împrejurări obiective care ar putea indica faptul că persoana în cauză și-a stabilit sau intenționează să își stabilească centrul obișnuit al intereselor sale într-un anumit stat membru. Motive rezonabile pentru a considera că o persoană are reședința în statul solicitat ar putea exista, în special, în cazul în care o persoană este înregistrată ca rezident în statul solicitat, prin deținerea unei cărți de identitate sau a unui permis de ședere sau prin înregistrarea într-un registru oficial de rezidență. În cazul în care persoana în cauză nu este înregistrată în statul solicitat, reședința ar putea fi indicată de faptul că persoana respectivă și-a manifestat intenția de a se stabili în statul membru respectiv sau a dobândit, în urma unei prezențe stabile în statul membru respectiv, anumite legături cu acesta care sunt similare celor care rezultă din stabilirea unei reședințe formale în statul membru respectiv. Pentru a stabili dacă, într-o situație concretă, există legături suficiente între persoana în cauză și statul solicitat care dau naștere unor motive rezonabile de a considera că persoana în cauză are reședința în statul membru respectiv, trebuie să se țină seama de diverși factori obiectivi care caracterizează situația persoanei respective, printre care figurează în special durata, natura și condițiile prezenței persoanei respective în statul solicitat sau legăturile familiale sau economice pe care persoana respectivă le are cu statul solicitat. Un vehicul înmatriculat în statul solicitat, existența unui cont bancar în acel stat, faptul că șederea persoanei în statul în cauză a fost neîntreruptă sau alți factori obiectivi ar putea fi relevanți pentru a stabili că există motive rezonabile să se considere că persoana în cauză are reședința în statul solicitat. O vizită de scurtă durată, un sejur de vacanță, inclusiv într-o casă de vacanță, sau o ședere similară în statul solicitat fără nicio altă legătură substanțială nu este suficientă pentru stabilirea reședinței în statul membru respectiv.

(28) Transferul procedurii penale ar putea fi, de asemenea, justificat atunci când în statul solicitat există o procedură penală în curs cu privire la aceleași fapte, la fapte parțial identice sau la alte fapte împotriva persoanei suspectate sau persoanei acuzate sau atunci când în statul solicitat există o procedură penală în curs cu privire la aceleași fapte, la fapte parțial identice sau la fapte conexe împotriva altor persoane, de exemplu în cazurile de urmărire penală a organizațiilor criminale transfrontaliere, în care diferiți coinculpați ar putea fi urmăriți penal în state membre diferite. În plus, în cazul în care persoana suspectată sau persoana acuzată execută sau urmează să execute o pedeapsă privativă de libertate în statul solicitat pentru o altă infracțiune, transferul procedurii penale ar putea fi justificat pentru a asigura dreptul persoanei condamnate de a fi prezentă la procesul pentru care se solicită transferul procedurii penale, în timpul executării pedepsei în statul solicitat. Autoritățile solicitante ar trebui să analizeze în mod corespunzător dacă transferul procedurii penale ar putea îmbunătăți perspectivele de reabilitare socială a persoanei în cauză în situația în care pedeapsa ar fi executată în statul solicitat. În acest scop, s-ar putea ține seama de atașamentul persoanei față de statul solicitat, de aspectul dacă respectiva persoană consideră că în acest stat se regăsesc legăturile sale de natură familială, precum și legăturile de natură lingvistică, culturală, socială, economică sau de altă natură. De asemenea, autoritățile competente ajung adesea la acorduri privind concentrarea procedurilor pe baza identificării celei mai potrivite jurisdicții. S-ar putea ajunge la astfel de acorduri în cadrul reuniunilor de coordonare ale Agenției Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust), instituită prin Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului ([23]), al unor reuniuni bilaterale sau multilaterale fără intervenția Eurojust sau în urma consultărilor desfășurate în temeiul Deciziei-cadru 2009/948/JAI.

([23]) Regulamentul (UE) 2018/1727 al Parlamentului European și al Consiliului din 14 noiembrie 2018 privind Agenția Uniunii Europene pentru Cooperare în Materie de Justiție Penală (Eurojust) și de înlocuire și abrogare a Deciziei 2002/187/JAI a Consiliului (JO L 295, 21.11.2018, p. 138).

(29) Înainte de a lua în considerare posibilitatea de a transfera procedura penală exclusiv pentru motivul că majoritatea probelor se află în statul solicitat, autoritatea solicitantă este încurajată să ia în considerare posibilitatea de a obține probe din alte state membre prin intermediul instrumentelor existente de recunoaștere reciprocă a deciziilor judiciare, cum ar fi, pentru statele membre care au obligații în temeiul acesteia, Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([24]), și al instrumentelor de asistență judiciară reciprocă.

(30) Persoanele suspectate, persoanele acuzate sau victimele ar trebui să fie în măsură să propună ca procedura penală care le vizează să fie transferată într-un alt stat membru. Persoanele suspectate, persoanele acuzate sau victimele ar trebui să fie în măsură să prezinte o astfel de propunere fie autorităților competente ale statului solicitant, fie celor ale statului solicitat în cazul în care consideră că există motive pentru care transferul procedurii penale este justificat în interesul înfăptuirii justiției. De exemplu, o astfel de propunere ar putea fi prezentată în statul solicitant de o persoană suspectată, de o persoană acuzată sau de o victimă care are cunoștință de faptul că în statul solicitat există o procedură penală în curs cu privire la aceleași fapte, la fapte parțial identice sau la alte fapte împotriva aceloraşi persoane suspectate sau persoane acuzate sau cu privire la aceleași fapte, la fapte parțial identice sau la fapte conexe împotriva altor persoane. O astfel de propunere ar putea fi prezentată în statul solicitat în cazul în care, de exemplu, o persoană suspectată, o persoană acuzată sau o victimă are reședința în statul respectiv sau este resortisant al acestuia sau are cunoștință de faptul că a fost inițiată o procedură cu privire la aceleași fapte, la fapte parțial identice sau la alte fapte referitoare la aceleași persoane suspectate sau persoane acuzate. Chiar dacă o astfel de propunere ar trebui să fie analizată și consemnată, aceasta nu ar trebui să creeze nicio obligație în sarcina autorității solicitante sau a celei solicitate de a solicita transferul sau de a transfera procedura penală ori de a iniția consultări cu autoritatea unui alt stat membru în acest scop. În cazul în care oricare dintre aceste autorități ia cunoștință de existența unor proceduri penale paralele pe baza unei propuneri privind transferul unei proceduri penale prezentate de o persoană suspectată, o persoană acuzată sau de victimă, ori de un avocat în numele lor, acesteia îi revine obligația de a se consulta cu cealaltă autoritate în conformitate cu Decizia-cadru 2009/948/JAI.

(31) Autoritatea solicitantă ar trebui să informeze cât mai curând posibil persoana suspectată sau persoană acuzată cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer al procedurii penale și ar trebui să asigure posibilitatea ca această persoană să exprime o opinie, inclusiv cu privire la aspectele legate de justiția reparatorie, în conformitate cu dreptul intern aplicabil, pentru a le permite autorităților să țină seama de interesele legitime ale respectivei persoane înainte de a emite o cerere de transfer. Este important ca aceste informații să fie furnizate în scris. Informațiile ar trebui să poată fi furnizate și oral, cu condiția ca faptul că informațiile au fost furnizate să fie consemnat în conformitate cu procedura de înregistrare prevăzută de dreptul intern. Informațiile ar trebui să poată fi furnizate utilizând formulare standard. În cazul în care autoritatea solicitantă consideră că acest lucru este necesar, având în vedere, de exemplu, vârsta persoanei suspectate sau persoanei acuzate în cauză sau starea sa fizică ori mentală, reprezentantului legal al respectivei persoane ar trebui să i se ofere ocazia de a exprima o opinie, după caz. Atunci când evaluează interesul legitim al persoanei suspectate sau persoanei acuzate de a fi informată cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer, autoritatea solicitantă ar trebui să țină seama de necesitatea de a asigura caracterul confidențial al unei investigări sau de riscul de prejudiciere a investigării persoanei respective, de exemplu ori de câte ori se impune protejarea unui interes public important, cum ar fi în cazurile în care astfel de informații ar putea aduce atingere investigărilor sub acoperire în curs sau ar putea aduce prejudicii grave la adresa securității naționale a statului membru în care este declanșată procedura penală. În cazul în care autoritatea solicitantă nu poate localiza sau contacta persoana suspectată sau persoana acuzată în ciuda eforturilor rezonabile depuse, obligația de a informa persoana respectivă ar trebui să se aplice din momentul în care persoana suspectată sau persoana acuzată a putut fi localizată sau contactată.

(32) În cadrul aplicării prezentului regulament ar trebui să se țină seama de drepturile victimelor prevăzute în Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([25]), inclusiv de dreptul la informare. Prezentul regulament nu ar trebui interpretat în sensul că se opune ca statele membre să acorde victimelor drepturi mai extinse în temeiul dreptului intern decât cele prevăzute în dreptul Uniunii.

(33) Atunci când ia o decizie cu privire la cererea de transfer al unei proceduri penale, autoritatea solicitantă ar trebui să țină seama în mod corespunzător de interesele legitime ale victimelor, inclusiv de protecția acestora și de aspectele legate de justiția reparatorie, și ar trebui să evalueze dacă transferul procedurii penale ar putea afecta în mod negativ capacitatea victimelor de a-și exercita efectiv drepturile în cadrul procedurii penale în cauză. Această evaluare ar putea include, de exemplu, analizarea posibilității și a modalităților de care dispun victimele de a depune mărturie în timpul procesului în statul solicitat, dacă acesta nu este statul membru în care locuiesc. În plus, ar trebui avută în vedere posibilitatea ca victimele să obțină și să furnizeze probe, de exemplu de la martori și experți, să solicite despăgubiri ori să beneficieze de programe de protecție a martorilor sau de justiție reparatorie în statul solicitat.

([24]) Directiva 2014/41/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 3 aprilie 2014 privind ordinul european de anchetă în materie penală (JO L 130, 1.5.2014, p. 1).

([25]) Directiva 2012/29/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 25 octombrie 2012 de stabilire a unor norme minime privind drepturile, sprijinirea și protecția victimelor criminalității și de înlocuire a Deciziei-cadru 2001/220/JAI a Consiliului (JO L 315, 14.11.2012, p. 57).

Drepturile victimelor la despăgubiri nu ar trebui să fie afectate de transferul procedurii penale. Prezentul regulament nu aduce atingere normelor privind despăgubirea victimelor și restituirea bunurilor care le aparțin în cadrul procedurilor naționale.

(34) În cazul în care este necesar să se asigure că protecția acordată victimei în statul solicitant este menținută în statul solicitat, autoritățile competente din statul solicitant ar trebui să ia în considerare emiterea unui ordin european de protecție în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului ([26]) sau, pentru statele membre care au obligații în temeiul acesteia, cu Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului ([27]).

(35) Atunci când intenționează să emită o cerere de transfer al procedurii penale, autoritatea solicitantă ar trebui să informeze cât mai curând posibil victimele care își au reședința sau, în cazul persoanelor juridice, care sunt stabilite în statul solicitant și care primesc informații cu privire la procedura penală în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2012/29/UE, astfel cum a fost transpus în dreptul intern, sau, în cazul persoanelor juridice, care primesc astfel de informații în conformitate cu dreptul intern. Autoritatea solicitantă ar trebui să asigure posibilitatea ca aceste persoane să își exprime opinia, în conformitate cu dreptul intern aplicabil, pentru a le permite autorităților să țină seama de interesele lor legitime înainte de a emite o cerere de transfer. Este important ca aceste informații să fie furnizate în scris. Informațiile ar trebui să poată fi furnizate și oral, cu condiția ca faptul că informațiile au fost furnizate să fie consemnat în conformitate cu procedura de înregistrare prevăzută de dreptul intern. Informațiile ar trebui să poată fi furnizate utilizând formulare standard sau, atunci când există un număr excepțional de mare de victime care trebuie informate, prin alte mijloace de informare generală a publicului, cum ar fi instrumentele de publicare online specifice de care dispun autoritățile judiciare în temeiul dreptului intern. În cazul în care autoritatea solicitantă consideră că acest lucru este necesar, având în vedere, de exemplu, vârsta victimei în cauză sau starea sa fizică ori mentală, reprezentantului său legal ar trebui să i se ofere ocazia de a-și exprima opinia, după caz. Atunci când evaluează interesul legitim al victimelor de a fi informate cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer, autoritatea solicitantă ar trebui să țină seama de necesitatea de a asigura caracterul confidențial al unei investigări sau de riscul de prejudiciere a investigării, de exemplu în cazurile în care aceste informații ar putea aduce atingere investigărilor sub acoperire în curs sau ar putea aduce prejudicii grave la adresa securității naționale a statului solicitant.

(36) În anumite situații prevăzute de prezentul regulament ar trebui să poată fi utilizate formulare standard pentru a facilita asistența reciprocă acordată de autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată în activitatea de informare a persoanei suspectate, a persoanei acuzate sau a victimei și în solicitarea opiniei acestora cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer al procedurii penale. Posibilitatea de a utiliza astfel de formulare standard nu ar trebui să excludă posibilitatea notificării directe a persoanelor suspectate, a persoanelor acuzate sau a victimelor de către autoritatea solicitantă sau de către cea solicitată.

(37) Aplicarea corespunzătoare a prezentului regulament presupune comunicarea între autoritatea solicitantă și cea solicitată, care ar trebui încurajate să se consulte reciproc ori de câte ori acest lucru este oportun pentru a facilita aplicarea fără probleme și eficientă a prezentului regulament, fie în mod direct, fie, după caz, prin intermediul Eurojust.

(38) Autoritatea solicitantă ar trebui să fie în măsură să consulte autoritatea solicitată înainte de a emite o cerere de transfer al unei proceduri penale atunci când situația o impune, în special pentru a stabili dacă transferul procedurii penale ar servi intereselor unei administrări eficiente și adecvate a justiției, inclusiv dacă acesta este proporțional și adecvat în raport cu scopul procedurii în cauză, precum și dacă este probabil ca autoritatea solicitată să invoce unul dintre motivele de refuz prevăzute de prezentul regulament.

(39) Atunci când transmite o cerere de transfer al unei proceduri penale, autoritatea solicitantă ar trebui să furnizeze informații exacte și clare cu privire la circumstanțele și condițiile care stau la baza cererii, precum și orice alte documente justificative, pentru a-i permite autorității solicitate să ia o decizie în cunoștință de cauză cu privire la cererea de transfer al procedurii penale. Formularul de cerere completat și, în vederea reducerii costurilor și a timpului de traducere, cel puțin părțile esențiale ale oricăror documente justificative sau informații scrise ar trebui traduse de autoritatea solicitantă într-o limbă oficială a statului solicitat sau în orice altă limbă acceptată de respectivul stat în conformitate cu prezentul regulament. Părțile esențiale ale documentelor în cauză sunt acele extrase care par necesare pentru ca autoritatea solicitată să ia o decizie în cunoștință de cauză în legătură cu cererea de transfer al procedurii penale.

(40) Cât timp autoritatea solicitată nu a luat o decizie de acceptare sau de refuz al transferului unei proceduri penale, autoritatea solicitantă ar trebui să aibă posibilitatea de a retrage cererea de transfer, de exemplu atunci când ia cunoștință de alte elemente pe baza cărora transferul nu mai pare justificat. Informațiile cu privire la retragerea

([26]) Regulamentul (UE) nr. 606/2013 al Parlamentului European și al Consiliului din 12 iunie 2013 privind recunoașterea reciprocă a măsurilor de protecție în materie civilă (JO L 181, 29.6.2013, p. 4).

([27]) Directiva 2011/99/UE a Parlamentului European și a Consiliului din 13 decembrie 2011 privind ordinul european de protecție (JO L 338, 21.12.2011, p. 2).

cererii având ca obiect transferul procedurii penale ar trebui furnizate imediat autorității solicitate și ar trebui comunicate persoanelor suspectate sau persoanelor acuzate și victimelor, după caz.

(41) Autoritatea solicitată ar trebui să informeze autoritatea solicitantă cu privire la decizia sa de a accepta sau refuza transferul procedurii penale fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de cel mult 60 de zile de la primirea cererii de transfer al procedurii penale. În cazuri specifice, atunci când respectarea acestui termen de către autoritatea solicitată nu este fezabilă, de exemplu în cazul în care aceasta consideră că sunt necesare informații suplimentare, ar trebui să fie posibil ca termenul să fie prelungit doar cu maximum 30 de zile, pentru a fi evitate întârzierile excesive. Atunci când acceptă transferul unei proceduri penale, autoritatea solicitată ar trebui să ia o decizie motivată corespunzător. În cazul în care autoritatea solicitată refuză transferul unei proceduri penale, aceasta ar trebui să informeze autoritatea solicitantă cu privire la motivele refuzului. În acest scop, este suficient ca autoritatea solicitată să furnizeze informații succinte cu privire la motivul sau motivele relevante care justifică refuzul.

(42) În cazul în care autoritatea solicitată a acceptat transferul procedurii penale, autoritatea solicitantă ar trebui să îi transmită fără întârzieri nejustificate autorității solicitate originalele sau copii legalizate ale tuturor documentelor din dosar, sau cel puțin părțile relevante ale acestora, însoțite de traducerea lor. În momentul în care procedura națională a încetat, autoritatea solicitantă ar trebui să îi transmită autorității solicitate, fără întârzieri nejustificate, toate celelalte părți relevante din dosar, în original sau în copie legalizată, inclusiv probele fizice relevante, cum ar fi obiecte ale infracțiunii sau eșantioane de sânge sau de ADN. Documentația originală ar trebui transmisă numai dacă autoritatea solicitată cere acest lucru, de exemplu atunci când este necesar să se examineze un document în scopuri criminalistice. Cu condiția ca documentele originale din dosar și probele fizice să nu mai fie necesare în statul solicitat, acestea ar trebui să fie returnate statului solicitant la cererea acestuia, de exemplu în cazul în care aceste documente sau probe fizice sunt necesare în scopul efectuării unei alte investigări. În cazul în care statul solicitant, ca răspuns la o întrebare din partea statului solicitat, indică faptul că nu intenționează să recupereze documentele originale din dosar sau probele fizice atunci când acestea nu mai sunt necesare sau la sfârșitul procedurii, statul solicitat ar trebui să poată decide, în conformitate cu dreptul său intern, cum să gestioneze probele rămase, inclusiv dacă să le păstreze sau să le distrugă. Odată ce o cerere de transfer al unei proceduri penale a fost acceptată și pentru a facilita efectuarea eficientă a transferului, autoritatea solicitantă și cea solicitată ar trebui să se poată consulta reciproc pentru a stabili care sunt documentele necesare sau părțile din aceste documente care trebuie transmise, precum și care sunt cele care trebuie traduse, dacă este necesar. Cu toate acestea, este important ca decizia de a trimite numai anumite părți ale documentelor să fie echilibrată și să se bazeze pe o analiză atentă a documentelor în cauză, astfel încât să nu se aducă atingere caracterului echitabil al procedurii.

(43) Transferul unei proceduri penale nu ar trebui refuzat din alte motive decât cele prevăzute în prezentul regulament. Pentru ca transferul procedurii penale să fie acceptat, urmărirea penală a faptelor care stau la baza procedurii penale ce face obiectul transferului ar trebui să fie posibilă în statul solicitat. Autoritatea solicitată ar trebui să refuze transferul procedurii penale în cazul în care fapta pentru care se solicită transferul nu constituie o infracțiune în statul solicitat sau în cazul în care statul solicitat nu are competență în ceea ce privește infracțiunea respectivă, cu excepția cazului în care își exercită competența prevăzută de prezentul regulament. De asemenea, autoritatea solicitată ar trebui să refuze transferul procedurii penale în cazul în care nu sunt îndeplinite condițiile pentru urmărirea penală a infracțiunii în statul solicitat. Acest lucru s-ar putea întâmpla, de exemplu, în cazul în care nu a fost depusă la timp o plângere din partea victimei, dacă aceasta este necesară pentru urmărirea penală a infracțiunii în statul solicitat, sau în cazul în care, din cauza decesului sau a alienației mintale a persoanei suspectate sau a persoanei acuzate, urmărirea penală a devenit imposibilă potrivit dreptului intern al statului solicitat. În plus, autoritatea solicitată ar trebui să refuze transferul procedurii penale în cazul în care există alte obstacole în calea efectuării urmăririi penale în statul solicitat. Autoritatea solicitată ar trebui să poată refuza transferul unei proceduri penale în cazul în care persoana suspectată sau persoana acuzată beneficiază de un privilegiu sau de imunitate în conformitate cu dreptul intern al statului solicitat, de exemplu în ceea ce privește anumite categorii de persoane, cum ar fi diplomații, sau anumite relații protejate în mod specific, cum ar fi secretul profesional al avocatului, sau în cazul în care autoritatea solicitată consideră că un astfel de transfer nu este justificat de interesele administrării eficiente și adecvate a justiției, de exemplu deoarece niciunul dintre criteriile pentru solicitarea transferului unei proceduri penale nu este îndeplinit, sau dacă formularul de cerere de transfer al unei proceduri penale este incomplet sau vădit incorect și nu a fost completat sau corectat de autoritatea solicitantă, ceea ce înseamnă că autoritatea solicitată nu dispune de informațiile necesare pentru a evalua cererea de transfer al procedurii penale. Autoritatea solicitată ar trebui, de asemenea, să poată refuza cererea în cazul în care fapta nu constituie o infracțiune în locul în care a fost săvârșită, iar statul solicitat nu are competența inițială de a ancheta și de a urmări penal o astfel de infracțiune. Respectivul motiv de refuz ține seama de principiul teritorialității, ceea ce înseamnă că statul solicitat ar trebui să aibă posibilitatea să refuze transferul procedurii penale în cazurile în care presupusa infracțiune, care este săvârșită în afara teritoriului statului solicitant, nu constituie o infracțiune în locul în care a fost săvârșită, iar dreptul intern al statului solicitat nu autorizează urmărirea penală a unor astfel de infracțiuni atunci când sunt săvârșite în afara teritoriului său. În sensul prezentului regulament, „competență inițială” este competența care este deja prevăzută de dreptul intern și nu decurge din prezentul regulament.

(44) Principiul *ne bis in idem*, astfel cum este prevăzut la articolele 54-58 din Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 ([28]) și la articolul 50 din cartă și astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, este un principiu fundamental al dreptului penal, potrivit căruia un inculpat nu ar trebui să fie judecat sau pedepsit penal din nou pentru săvârșirea unei infracțiuni pentru care a fost deja achitat sau condamnat printr-o hotărâre definitivă. Prin urmare, autoritatea solicitată ar trebui să refuze transferul procedurii penale în cazul în care preluarea acesteia ar fi contrară acestui principiu.

(45) Atunci când examinează dacă să accepte sau să refuze o cerere de transfer al unei proceduri penale, autoritatea solicitată ar trebui să evalueze dacă acest transfer ar contribui la atingerea obiectivului administrării eficiente și adecvate a justiției. Respectiva evaluare ar trebui efectuată de la caz la caz, pentru a identifica statul membru care este cel mai bine plasat să instrumenteze urmărirea penală a infracțiunii în cauză. Autoritatea solicitată ar trebui să dispună de o marjă largă de apreciere pentru a efectua această evaluare. Această evaluare ar trebui să se limiteze la circumstanțele relevante ale cauzei, incluzând aspectul dacă există elemente care să indice *prima facie* că infracțiunea nu a fost săvârșită integral sau parțial pe teritoriul statului solicitat, că majoritatea efectelor sau o parte substanțială a prejudiciului, care fac parte din elementele constitutive ale infracțiunii, nu s-au înregistrat pe teritoriul statului respectiv și că persoana suspectată sau persoana acuzată nu este resortisant sau rezident al statului respectiv. Situația personală, materială sau familială a unei victime, a unui martor sau a unei alte persoane implicate nu ar trebui să fie decisivă în sine pentru a evalua dacă transferul procedurii penale ar contribui la atingerea obiectivului administrării eficiente și adecvate a justiției.

(46) Înainte de a decide să refuze o cerere de transfer al unei proceduri penale pe baza oricărui motiv de refuz, autoritatea solicitată ar trebui, atunci când este cazul, să consulte autoritatea solicitantă pentru a obține orice informație suplimentară care ar fi necesară.

(47) Statul solicitat ar trebui să le asigure persoanelor suspectate, persoanelor acuzate și victimelor accesul la o cale de atac eficientă împotriva deciziei de a accepta transferul unei proceduri penale, în conformitate cu articolul 47 din cartă și cu procedurile aplicabile în temeiul dreptului intern, ori de câte ori drepturile lor sunt afectate în mod negativ de aplicarea prezentului regulament. Reexaminarea deciziei privind transferul unei proceduri penale ar trebui să se bazeze exclusiv pe criteriile prevăzute în cadrul motivelor de refuz prevăzute în prezentul regulament. Evaluarea aspectului dacă procedura penală ar trebui sau nu să fie transferată ar trebui să țină seama de toate circumstanțele care sunt relevante pentru examinarea acestor criterii. Această evaluare ar putea implica adesea nu numai punerea în balanță a intereselor sau a drepturilor persoanelor ale căror drepturi pot fi afectate, ci și luarea în considerare a particularităților și a aspectelor practice ale funcționării sistemului de justiție penală. Această cale de atac nu ar trebui să aducă atingere altor căi de atac prevăzute de dreptul intern.

(48) Autoritatea solicitată ar trebui să dispună de o marjă largă de apreciere cu privire la evaluarea aspectului dacă transferul unei proceduri penale este în interesul administrării eficiente și adecvate a justiției, precum și a aspectului dacă o cerere de transfer ar trebui refuzată pentru oricare dintre motivele opționale de refuz prevăzute în prezentul regulament. Examinarea modului în care este exercitată această marjă de apreciere ar trebui să se limiteze la a verifica dacă autoritatea solicitată, atunci când a luat decizia de a accepta cererea de transfer al procedurii penale, a depășit în mod vădit limitele marjei sale de apreciere.

(49) Rezultatul căii de atac ar putea fi acela că decizia de a accepta transferul procedurii penale este confirmată sau invalidată în tot sau în parte. În principiu, în cazul în care calea de atac este admisă, procedura penală va fi returnată statului solicitant. Cu toate acestea, în unele situații, instanța ar putea decide de asemenea, în conformitate cu dreptul său intern, că decizia de a accepta transferul procedurii penale poate fi confirmată sub rezerva îndeplinirii anumitor condiții sau formalități suplimentare, de exemplu condiția ca anumite elemente care lipsesc din formularul de cerere să fie completate sau ca anumite măsuri suplimentare să fie luate în vederea executării transferului, cum ar fi menținerea protecției martorilor.

(50) O cale de atac exercitată în temeiul prezentului regulament nu ar trebui să implice o reexaminare a fondului cauzei, cum ar fi aspectul dacă probele sunt suficiente pentru a justifica deschiderea sau continuarea unei investigări, dacă faptele cauzei sau aspectele subiective, cum ar fi intenția sau culpa gravă, sunt dovedite corespunzător cerințelor legale, sau aspectele referitoare la valoarea probatorie sau la forța probantă a probelor deja colectate sau la credibilitatea declarațiilor.

(51) Pentru a garanta exercitarea efectivă a dreptului la o cale de atac, statul solicitat ar trebui să asigure faptul că persoanele suspectate, persoanele acuzate și victimele au dreptul de acces la toate documentele legate de transferul procedurii penale care au stat la baza deciziei de a accepta un transfer în temeiul prezentului regulament și care sunt necesare pentru a contesta în mod util decizia respectivă. Dreptul de acces la aceste documente ar trebui exercitat în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern al statului solicitat și ar putea fi limitat în cazul în care ar

([28]) Convenția de punere în aplicare a Acordului Schengen din 14 iunie 1985 între guvernele statelor din Uniunea Economică Benelux, Republicii Federale Germania și Republicii Franceze privind eliminarea treptată a controalelor la frontierele comune (JO L 239, 22.9.2000, p. 19).

periclita confidențialitatea unei investigări sau i-ar aduce atingere într-un alt mod sau ar afecta siguranța unor persoane. Orice decizie de a refuza accesul la aceste documente ar trebui să fie pusă în balanță cu drepturile persoanelor în cauză, ținând seama de diferitele etape ale procedurii penale. Restricțiile privind accesul respectiv ar trebui interpretate restrictiv și în conformitate cu dreptul la un proces echitabil prevăzut de cartă.

(52) Termenul pentru introducerea unei căi de atac eficiente de către persoana suspectată, de către persoana acuzată sau de către victimă nu ar trebui să depășească 15 zile de la data primirii de către persoana în cauză a deciziei motivate de a accepta transferul procedurii penale. Situațiile în care persoana suspectată, persoana acuzată sau victima nu este identificată la momentul transferului procedurii penale și în care, din acest motiv, decizia motivată nu i-a putut fi comunicată acestei persoane la momentul respectiv ar trebui să fie reglementate de dreptul intern.

(53) Acceptarea transferului procedurii penale de către autoritatea solicitată ar trebui să aibă ca rezultat suspendarea sau încetarea procedurii penale în statul solicitant pentru a evita suprapunerea măsurilor în statul solicitant și în statul solicitat. Acest lucru nu ar trebui să aducă atingere însă măsurilor de investigare sau altor măsuri procedurale necesare, inclusiv măsurilor urgente necesare, pe care statul solicitant ar putea fi nevoit să le ia după primirea notificării privind acceptarea de către autoritatea solicitată, în cazul în care administrarea eficientă și adecvată a justiției impun acest lucru. Noțiunea de „măsuri de investigare sau alte măsuri procedurale” ar trebui interpretată în sens larg ca incluzând nu numai orice măsură în scopul strângerii de probe, ci și orice act procedural care impune arestarea preventivă sau orice altă măsură provizorie. Pentru a se asigura că procedurile penale nu sunt prelungite pe termen lung în statul solicitant, odată ce măsurile de investigare sau alte măsuri procedurale întreprinse sunt finalizate sau nu mai sunt necesare, procedura penală din statul solicitant ar trebui să fie suspendată sau încetată. În cazul în care în statul solicitat a fost invocată o cale de atac cu efect suspensiv, procedura penală nu ar trebui să fie suspendată sau încetată în statul solicitant până la luarea unei decizii cu privire la calea de atac în statul solicitat.

(54) În cazurile în care competența în legătură cu procedura penală decurge exclusiv din prezentul regulament și în care a fost primită o cerere de transfer, în așteptarea deciziei privind acceptarea sau refuzul transferului procedurii penale, statele membre ar trebui să aibă posibilitatea de a stabili în dreptul lor intern un temei juridic pentru arestarea provizorie a persoanei suspectate sau a persoanei acuzate care se află în statul solicitat sau pentru adoptarea altor măsuri provizorii de către autoritatea competentă a acestui stat. Arestarea provizorie sau celelalte măsuri provizorii ar trebui să fie dispuse numai în conformitate cu dreptul intern și numai dacă este necesar. Arestarea provizorie sau celelalte măsuri provizorii ar trebui să facă obiectul acelorași garanții procedurale care sunt aplicabile în cazul măsurilor similare prevăzute de dreptului intern, inclusiv în ceea ce privește controlul judiciar. În plus, arestarea provizorie sau celelalte măsuri provizorii ar trebui să fie dispuse în urma unei evaluări corespunzătoare realizate pe baza informațiilor de care dispune autoritatea solicitată. Prezentul regulament nu ar trebui să constituie însă un temei juridic pentru arestarea persoanelor în vederea transferului lor fizic către statul solicitat pentru ca acesta din urmă să inițieze o procedură penală împotriva persoanei respective.

(55) O autoritate competentă a statului solicitat ar trebui să informeze în scris autoritatea solicitantă cu privire la orice decizie luată la încheierea procedurii penale în statul solicitat. Decizia-cadru 2009/948/JAI impune o obligație similară în cazul în care s-a ajuns la un acord cu privire la concentrarea procedurilor într-un stat membru. În cazul în care decide să înceteze procedura penală legată de faptele care stau la baza cererii de transfer, autoritatea solicitată ar trebui să informeze autoritatea solicitantă cu privire la motivele încetării. Cel puțin părțile esențiale ale acestor informații și ale deciziei scrise definitive luate în statul solicitat ar trebui să fie traduse de autoritatea solicitată într-o limbă oficială a statului solicitant sau în orice altă limbă acceptată de respectivul stat în conformitate cu prezentul regulament. Elementele esențiale ale informațiilor și ale deciziei sunt acele extrase care par necesare pentru ca autoritatea solicitantă să aibă cunoștință de conținutul lor general.

(56) În cazul în care autoritatea solicitată decide să înceteze procedura penală legată de faptele care stau la baza cererii de transfer, autoritatea solicitantă ar trebui să aibă posibilitatea să continue sau să redeschidă procedura penală în cazul în care acest lucru nu ar implica o încălcare a principiului *ne bis in idem*, astfel cum a fost interpretat de Curtea de Justiție a Uniunii Europene, și anume dacă decizia de a înceta procedura nu împiedică în mod definitiv derularea ulterioară a urmăririi penale în temeiul dreptului intern al statului solicitat și nu a fost luată după pronunțarea unei hotărâri privind fondul cauzei, neîmpiedicând astfel inițierea unei alte proceduri penale, cu privire la aceleași fapte, în statul respectiv. Victimele ar trebui să aibă posibilitatea de a iniția sau de a solicita redeschiderea procedurii penale în statul solicitant în conformitate cu dreptul intern al statului respectiv, cu condiția ca acest fapt să nu implice o încălcare a principiului *ne bis in idem*.

(57) Odată ce procedura penală este transferată în conformitate cu prezentul regulament, autoritatea solicitată ar trebui să aplice legislația și procedurile sale naționale relevante. Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui interpretată ca fiind în conflict cu vreo putere discreționară în materie de urmărire penală prevăzută în dreptul intern.

(58) Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui interpretată în sensul de a afecta termenele de prescripție în statul solicitat, astfel cum sunt prevăzute de dreptul intern al statului respectiv.

(59) În scopul de a se asigura deplina eficacitate a transferului unei proceduri penale, nu ar trebui ca probele transferate de autoritatea solicitantă să nu fie admise în cadrul procedurii penale corespunzătoare din statul solicitat exclusiv pe baza faptului că respectivele probe au fost colectate într-un alt stat membru. Instanța competentă din statul solicitat ar trebui să își mențină puterea discreționară de a evalua respectivele probe în conformitate cu dreptul intern, în timp ce persoanele suspectate și persoanele acuzate ar trebui să își mențină dreptul de a contesta admisibilitatea acestor probe în conformitate cu dreptul la apărare pe care li-l conferă carta. În conformitate cu aceste principii și cu respectarea diferitelor sisteme de drept și tradiții juridice ale statelor membre, astfel cum se prevede la articolul 67 alineatul (1) din Tratatul privind funcționarea Uniunii Europene (TFUE), nicio dispoziție din prezentul regulament nu trebuie să fie interpretată în sensul de a interzice instanțelor de judecată să aplice principiile fundamentale ale dreptului intern referitoare la caracterul echitabil al procedurii pe care le aplică în sistemele lor naționale, inclusiv în sistemele de tip *common law*.

(60) Statul solicitat ar trebui să aplice dreptul său intern pentru a stabili pedeapsa aplicabilă pentru infracțiunea în cauză. În cazurile în care infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul statului solicitant, autoritățile solicitate ar trebui să aibă posibilitatea să ia în considerare, la stabilirea pedepsei, pedeapsa maximă prevăzută de dreptul intern al statului solicitant, ori de câte ori acest lucru îi este favorabil persoanei acuzate și în conformitate cu dreptul intern al statului solicitat. Acest aspect ar trebui luat în considerare în situațiile în care transferul procedurii penale ar conduce la aplicarea în statul solicitat a unei pedepse mai aspre decât pedeapsa maximă prevăzută în statul solicitant pentru aceeași infracțiune, în vederea asigurării unui anumit grad de securitate juridică și de previzibilitate a legii aplicabile pentru persoanele suspectate sau persoanele acuzate în cauză. Pedeapsa maximă prevăzută de dreptul intern al statului solicitant ar trebui să fie întotdeauna luată în considerare în cazul în care competența statului solicitat se bazează exclusiv pe prezentul regulament.

(61) Fiecare stat membru ar trebui să suporte propriile costuri pentru transferul procedurilor penale, inclusiv pe cele legate de exercitarea drepturilor procedurale de care persoana suspectată sau cea acuzată se bucură în fiecare dintre statele membre în cauză, în conformitate cu dreptul Uniunii și cu dreptul intern aplicabil. Statele membre nu ar trebui să poată pretinde unul altuia compensarea costurilor care decurg din aplicarea prezentului regulament. Cu toate acestea, în cazul în care statul solicitant a suportat costuri ridicate sau excepționale legate de traducerea documentelor din dosarul cauzei care urmează să fie transferate statului solicitat, autoritatea solicitată ar trebui să ia în considerare o propunere a autorității solicitante ca aceste costuri să fie suportate în comun. În astfel de cazuri, autoritatea solicitantă și cea solicitată ar trebui să se consulte reciproc pentru a ajunge la un acord cu privire la suportarea în comun a costurilor. În mod ideal, aceste consultări ar trebui să aibă loc înainte de emiterea cererii de transfer. În cazul în care nu se poate ajunge la un acord înainte de adoptarea deciziei de acceptare a transferului procedurii penale, autoritatea solicitantă ar trebui să aibă posibilitatea să decidă să retragă cererea în conformitate cu prezentul regulament sau să mențină cererea și să suporte acea parte a costurilor considerată a fi excepțional de ridicată.

(62) Utilizarea unui formular de cerere standardizat tradus în toate limbile oficiale ale Uniunii ar facilita cooperarea și schimbul de informații între autoritatea solicitantă și cea solicitată, permițându-le să ia o decizie cu privire la cererea de transfer al unei proceduri penale într-un mod mai rapid și mai eficace. De asemenea, utilizarea unui astfel de formular de cerere ar reduce costurile de traducere și ar contribui la o mai bună calitate a cererilor.

(63) Formularul de cerere ar trebui să includă numai datele cu caracter personal necesare pentru a facilita decizia autorității solicitate cu privire la cererea de transfer al unei proceduri penale. Formularul de cerere ar trebui să conțină o indicație a categoriilor de date cu caracter personal, cum ar fi dacă persoana în cauză este o persoană suspectată, o persoană acuzată sau o victimă, precum și câmpurile specifice pentru fiecare dintre aceste categorii.

(64) Pentru a răspunde în mod eficace unei posibile necesități de îmbunătățire în ceea ce privește formularul de cerere care urmează să fie utilizat pentru a solicita transferul de proceduri penale sau în ceea ce privește alte formulare, competența de a adopta acte în conformitate cu articolul 290 din TFUE ar trebui să fie delegată Comisiei în ceea ce privește modificarea anexelor la prezentul regulament. Este deosebit de important ca, în cursul lucrărilor sale pregătitoare, Comisia să organizeze consultări adecvate, inclusiv la nivel de experți, și ca respectivele consultări să se desfășoare în conformitate cu principiile stabilite în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare ([29]). În special, pentru a asigura participarea egală la pregătirea actelor delegate, Parlamentul European

([29]) JO L 123, 12.5.2016, p. 1.

și Consiliul primesc toate documentele în același timp cu experții din statele membre, iar experții acestor instituții au acces sistematic la reuniunile grupurilor de experți ale Comisiei însărcinate cu pregătirea actelor delegate.

(65) Pentru a asigura schimbul rapid, direct, interoperabil, fiabil și securizat de date referitoare la cauze, comunicarea în temeiul prezentului regulament între autoritatea solicitantă și cea solicitată și cu implicarea autorităților centrale, în cazul în care un stat membru a desemnat o autoritate centrală, precum și cu Eurojust ar trebui, de regulă, să se efectueze prin intermediul sistemului informatic descentralizat în înțelesul Regulamentului (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului ([30]). În special, sistemul informatic descentralizat ar trebui, ca regulă, să fie utilizat pentru schimbul de formulare de cerere, de orice alte informații și documente relevante și pentru orice altă comunicare între autorități în temeiul prezentului regulament. În cazurile în care se aplică una sau mai multe dintre excepțiile prevăzute de Regulamentul (UE) 2023/2844, în special în cazul în care utilizarea sistemului informatic descentralizat nu este posibilă sau adecvată, ar trebui să fie posibilă utilizarea altor mijloace de comunicare, astfel cum se specifică în regulamentul respectiv.

(66) Statele membre ar trebui să aibă posibilitatea să utilizeze software-ul dezvoltat de Comisie (denumit în continuare „software de implementare de referință") în locul unui sistem informatic național. Software-ul de implementare de referință ar trebui să se bazeze pe o configurație modulară, ceea ce înseamnă că software-ul este structurat și livrat separat de componentele sistemului e-CODEX stabilit în temeiul Regulamentului (UE) 2022/850 al Parlamentului European și al Consiliului ([31]), care sunt necesare pentru a-l conecta la sistemul informatic descentralizat. Configurația respectivă ar trebui să permită statelor membre să reutilizeze sau să îmbunătățească infrastructura lor națională de comunicații judiciare existentă în scopul utilizării transfrontaliere.

(67) Comisia ar trebui să fie responsabilă de crearea, întreținerea și dezvoltarea software-ului de implementare de referință. Comisia ar trebui să proiecteze, să dezvolte și să întrețină software-ul de implementare de referință într-un mod care să le permită operatorilor să asigure respectarea cerințelor în materie de protecție a datelor și a principiilor de protecție a datelor stabilite în Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului ([32]) și în Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului ([33]), în special a obligațiilor privind protecția datelor din faza de proiectare și în mod implicit, precum și un nivel ridicat de securitate cibernetică. Software-ul de implementare de referință ar trebui, de asemenea, să includă măsurile tehnice adecvate și să permită măsurile organizatorice necesare pentru a asigura un nivel adecvat de securitate și interoperabilitate, ținând seama de faptul că schimbul de date ar putea include și categoriile speciale de date. Comisia nu prelucrează date cu caracter personal în contextul creării, întreținerii și dezvoltării software-ului de implementare de referință.

(68) Software-ul de implementare de referință dezvoltat de Comisie ca sistem *back-end* ar trebui să colecteze în mod programat datele statistice necesare în scopuri de monitorizare, iar datele respective ar trebui să fie transmise Comisiei. Dacă statele membre aleg să utilizeze un sistem informatic național în locul software-ului de implementare de referință dezvoltat de Comisie, respectivul sistem ar putea fi echipat să colecteze în mod programat datele respective și, într-un astfel de caz, datele respective ar trebui să fie transmise Comisiei. Conectorul e-CODEX ar putea fi, de asemenea, echipat cu o funcționalitate care să permită extragerea datelor statistice relevante.

(69) În vederea asigurării unor condiții uniforme pentru punerea în aplicare a prezentului regulament, ar trebui să fie conferite competențe de executare Comisiei în scopul instituirii unui sistem informatic descentralizat. Respectivele competențe ar trebui să fie exercitate în conformitate cu Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului ([34]).

([30]) Regulamentul (UE) 2023/2844 al Parlamentului European și al Consiliului din 13 decembrie 2023 privind digitalizarea cooperării judiciare și a accesului la justiție în cadrul procedurilor transfrontaliere în materie civilă, comercială și penală și de modificare a anumitor acte din domeniul cooperării judiciare (JO L, 2023/2844, 27.12.2023, ELI: http://data.europa.eu/eli/reg/2023/2844/oj).

([31]) Regulamentul (UE) 2022/850 al Parlamentului European și al Consiliului din 30 mai 2022 privind un sistem informatizat pentru schimbul electronic transfrontalier de date în domeniul cooperării judiciare în materie civilă și penală (sistemul e-CODEX) și de modificare a Regulamentului (UE) 2018/1726 (JO L 150, 1.6.2022, p. 1).

([32]) Regulamentul (UE) 2018/1725 al Parlamentului European și al Consiliului din 23 octombrie 2018 privind protecția persoanelor fizice în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către instituțiile, organele, oficiile și agențiile Uniunii și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Regulamentului (CE) nr. 45/2001 și a Deciziei nr. 1247/2002/CE (JO L 295, 21.11.2018, p. 39).

([33]) Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

([34]) Regulamentul (UE) nr. 182/2011 al Parlamentului European și al Consiliului din 16 februarie 2011 de stabilire a normelor și principiilor generale privind mecanismele de control de către statele membre al exercitării competențelor de executare de către Comisie (JO L 55, 28.2.2011, p. 13).

(70) Prezentul regulament ar trebui să creeze temeiul juridic pentru schimbul de date cu caracter personal între statele membre în scopul transferului de proceduri penale în conformitate cu articolul 8 și cu articolul 10 litera (a) din Directiva (UE) 2016/680. Cu toate acestea, orice alte aspecte referitoare la datele cu caracter personal, cum ar fi perioada de păstrare a datelor cu caracter personal primite de autoritatea solicitantă și prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritatea solicitantă și de către autoritatea solicitată, ar trebui să facă obiectul dreptului intern al statelor membre adoptat în temeiul Directivei (UE) 2016/680. Autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată ar trebui considerate operatori în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul directivei respective. Autoritățile centrale ar putea oferi sprijin administrativ autorității solicitante și autorității solicitate și, în măsura în care prelucrează date cu caracter personal în numele operatorilor respectivi, acestea ar trebui să fie considerate persoane împuternicite de operatorul respectiv. În ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal de către Eurojust, Regulamentul (UE) 2018/1725 ar trebui să se aplice în contextul prezentului regulament, fără a se aduce atingere normelor specifice privind protecția datelor prevăzute de Regulamentul (UE) 2018/1727. Nicio dispoziție din prezentul regulament nu ar trebui interpretată ca extinzând și mai mult drepturile de acces la alte sisteme de informații ale Uniunii în temeiul actelor juridice ale Uniunii care instituie sistemele respective.

(71) Întrucât obiectivul prezentului regulament, și anume transferul de proceduri penale, nu poate fi realizat în mod satisfăcător de către statele membre, dar, având în vedere amploarea sau efectele sale, acesta poate fi realizat mai bine la nivelul Uniunii, aceasta poate adopta măsuri, în conformitate cu principiul subsidiarității, astfel cum este prevăzut la articolul 5 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE). În conformitate cu principiul proporționalității, astfel cum este prevăzut la articolul respectiv, prezentul regulament nu depășește ceea ce este necesar pentru realizarea obiectivului respectiv.

(72) În conformitate cu articolul 3 din Protocolul nr. 21 privind poziția Regatului Unit și a Irlandei cu privire la spațiul de libertate, securitate și justiție, anexat la TUE și la TFUE, Irlanda a notificat, prin scrisoarea din 13 iulie 2023, intenția sa de a participa la adoptarea și la aplicarea prezentului regulament.

(73) În conformitate cu articolele 1 și 2 din Protocolul nr. 22 privind poziția Danemarcei, anexat la TUE și la TFUE, Danemarca nu participă la adoptarea prezentului regulament, acesta nu este obligatoriu pentru respectivul stat membru și nu i se aplică.

(74) Autoritatea Europeană pentru Protecția Datelor a fost consultată în conformitate cu articolul 42 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2018/1725 și a emis un aviz la 22 mai 2023 ([35]),

ADOPTĂ PREZENTUL REGULAMENT:

CAPITOLUL 1

DISPOZIȚII GENERALE

Articolul 1

Obiectul

(1) Prezentul regulament stabilește norme privind transferul de proceduri penale între statele membre în vederea îmbunătățirii administrării eficiente și adecvate a justiției în cadrul spațiului comun de libertate, securitate și justiție.

(2) Prezentul regulament se aplică tuturor cazurilor de transfer al procedurilor penale desfășurate în statele membre.

(3) Prezentul regulament nu are ca efect modificarea obligației de a respecta drepturile fundamentale și principiile juridice care sunt consacrate la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană (TUE).

Articolul 2

Definiții

În sensul prezentului regulament, se aplică următoarele definiții:

([35]) JO C 253, 18.7.2023, p. 6.

1. „stat solicitant” înseamnă un stat membru în care se desfășoară o procedură penală și în care este emisă o cerere de transfer al acestei proceduri către un alt stat membru sau care a inițiat sau a primit o cerere de consultări cu privire la un eventual transfer al unei proceduri penale;

2. „stat solicitat” înseamnă un stat membru căruia i se transmite o cerere de transfer al unei proceduri penale în scopul preluării respectivei proceduri sau care a primit o cerere de consultări cu privire la un eventual transfer al unei proceduri penale sau a inițiat astfel de consultări;

3. „autoritate solicitantă” înseamnă:

   (a) un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din statul solicitant competent în cazul vizat; sau

   (b) orice altă autoritate competentă desemnată în această calitate de către statul solicitant și care acționează, în cazul respectiv, în calitate de autoritate de anchetă în cadrul procedurilor penale, care are competența să solicite transferul de proceduri penale în conformitate cu dreptul intern. În plus, înainte ca cererea de transfer al unei proceduri penale să fie transmisă autorității solicitate, aceasta este validată de un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din statul solicitant, după examinarea conformității acesteia cu condițiile de emitere a unei astfel de cereri în temeiul prezentului regulament. În cazul în care cererea de transfer al procedurii penale a fost validată de un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror din statul solicitant, această autoritate poate fi considerată, de asemenea, autoritate solicitantă în scopul transmiterii cererii;

4. „autoritate solicitată” înseamnă un judecător, o instanță judecătorească, un judecător de instrucție sau un procuror care are competența de a lua o decizie cu privire la acceptarea sau refuzul transferului procedurii penale în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) și de a lua, atunci când sistemul juridic al statului solicitat permite acest lucru, măsuri ulterioare în conformitate cu prezentul regulament sau orice măsură care este prevăzută de dreptul său intern.

   Fără a aduce atingere cerinței potrivit căreia decizia de a accepta sau de a refuza transferul unei proceduri penale în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) trebuie să fie luată exclusiv de un judecător, de o instanță judecătorească, de un judecător de instrucție sau de un procuror, pe baza evaluării de către acesta a motivelor de refuz prevăzute la articolul 12, statul solicitat poate, ca urmare a structurii sistemului său juridic intern decurgând dintr-o tradiție juridică de tip *common law*, în cazul în care sistemul său juridic intern nu le permite instanțelor judecătorești sau procurorilor să adopte alte măsuri decât decizia de a accepta sau de a refuza transferul unei proceduri penale în conformitate cu articolul 11 alineatul (1), să prevadă că o altă autoritate, competentă să ia măsuri în cadrul procedurilor penale în temeiul dreptului său intern, ia măsurile al căror unic scop este de a facilita acest proces decizional judiciar. Această altă autoritate competentă poate lua, de asemenea, măsuri ulterioare în sensul prezentului regulament;

5. „sistem informatic descentralizat” înseamnă un sistem informatic descentralizat în sensul definiției de la articolul 2 punctul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2844;

6. „victimă” înseamnă o victimă în sensul definiției de la articolul 2 alineatul (1) litera (a) din Directiva 2012/29/UE sau o persoană juridică, astfel cum este definită de dreptul intern, care a suferit o pierdere economică sau un prejudiciu ca urmare directă a unei infracțiuni care face obiectul unei proceduri penale căreia i se aplică prezentul regulament.

Articolul 3

Competență

(1) În măsura în care competența nu este deja prevăzută de dreptul intern al statului solicitat, în sensul prezentului regulament, statul solicitat este competent cu privire la orice infracțiune în privința căreia este aplicabil dreptul intern al statului solicitant în situațiile în care:

(a) statul solicitat refuză predarea unei persoane suspectate sau a unei persoane acuzate care se află în statul solicitat și este resortisant sau rezident al acestuia, în temeiul articolului 4 punctul 7 litera (b) din Decizia-cadru 2002/584/JAI;

(b) statul solicitat refuză predarea unei persoane suspectate sau a unei persoane acuzate pentru care a fost emis un mandat european de arestare și care se află în statul solicitat și este resortisant sau rezident al acestuia, în cazul în care, în situații excepționale, constată că există motive întemeiate de a considera, pe baza unor probe specifice și obiective, că predarea ar implica, în circumstanțele specifice ale cazului, o încălcare vădită a unui drept fundamental relevant consacrat la articolul 6 din TUE și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene (denumită în continuare „carta”);

(c) majoritatea efectelor infracțiunii sau o parte substanțială a prejudiciului, care fac parte din elementele constitutive ale infracțiunii, s-au înregistrat pe teritoriul statului solicitat;

(d) în statul solicitat există o procedură penală în curs împotriva persoanei suspectate sau a persoanei acuzate cu privire la alte fapte, iar persoana suspectată sau persoana acuzată este resortisant sau rezident al statului solicitat; sau

(e) în statul solicitat există o procedură penală în curs cu privire la aceleași fapte, la fapte parțial identice sau la fapte conexe împotriva altor persoane, iar persoana suspectată sau persoana acuzată în cadrul procedurii penale care urmează să fie transferată este resortisant sau rezident al statului solicitat.

(2) În cazul în care competența este stabilită de statul solicitat exclusiv în temeiul alineatului (1), respectiva competență se exercită numai în urma unei cereri de transfer al procedurii penale formulate în temeiul prezentului regulament.

Articolul 4

Renunțarea, suspendarea sau încetarea procedurii penale de către statul solicitant

Orice stat membru care, în temeiul dreptului său intern, are competența de a urmări penal o infracțiune poate, în sensul prezentului regulament, să renunțe la procedura penală, să o suspende sau să o înceteze pentru a permite transferul procedurii penale cu privire la infracțiunea respectivă către statul solicitat.

CAPITOLUL 2

TRANSFERUL PROCEDURILOR PENALE

Articolul 5

Criteriile pentru solicitarea transferului unei proceduri penale

(1) O cerere de transfer al unei proceduri penale poate fi emisă numai în cazul în care autoritatea solicitantă consideră că obiectivul administrării eficiente și adecvate a justiției, inclusiv proporționalitatea, ar fi mai bine îndeplinit prin desfășurarea procedurii penale relevante într-un alt stat membru.

(2) Autoritatea solicitantă ia în considerare în special următoarele criterii atunci când analizează dacă să solicite transferul procedurii penale:

(a) infracțiunea a fost săvârșită în tot sau în parte pe teritoriul statului solicitat sau majoritatea efectelor infracțiunii sau o parte substanțială a prejudiciului, care fac parte din elementele constitutive ale infracțiunii, s-au înregistrat pe teritoriul statului solicitat;

(b) una sau mai multe dintre persoanele suspectate sau persoanele acuzate sunt resortisanți sau rezidenți ai statului solicitat;

(c) una sau mai multe dintre persoanele suspectate sau persoanele acuzate se află în statul solicitat, iar statul respectiv refuză predarea persoanelor respective către statul solicitant în temeiul:

(i) articolului 4 punctul 2 din Decizia-cadru 2002/584/JAI;

(ii) articolului 4 punctul 3 din Decizia-cadru 2002/584/JAI în cazul în care un astfel de refuz nu se bazează pe o hotărâre judecătorească definitivă pronunțată în privința persoanei respective cu privire la aceeași infracțiune, care împiedică desfășurarea ulterioară a unor proceduri penale; sau

(iii) articolului 4 punctul 7 din Decizia-cadru 2002/584/JAI;

(d) una sau mai multe dintre persoanele suspectate sau persoanele acuzate pentru care a fost emis un mandat european de arestare se află în statul solicitat, iar statul respectiv refuză predarea persoanelor respective, în cazul în care constată că, în situații excepționale, există motive întemeiate de a considera, pe baza unor probe specifice și obiective, că predarea ar implica, în circumstanțele specifice ale cazului, o încălcare vădită a unui drept fundamental relevant consacrat la articolul 6 din TUE și în cartă;

(e) majoritatea probelor relevante pentru investigare se află în statul solicitat sau majoritatea martorilor relevanți au reședința în statul solicitat;

(f) în statul solicitat există o procedură penală în curs cu privire la aceleași fapte, la fapte parțial identice sau la alte fapte împotriva persoanei suspectate sau a persoanei acuzate;

(g) în statul solicitat există o procedură penală în curs cu privire la aceleași fapte, la fapte parțial identice sau la fapte conexe împotriva altor persoane;

(h) una sau mai multe dintre persoanele suspectate sau persoanele acuzate execută sau urmează să execute o pedeapsă privativă de libertate în statul solicitat;

(i) executarea pedepsei în statul solicitat este de natură să îmbunătățească perspectivele de reabilitare socială a persoanei condamnate sau există alte motive pentru care executarea pedepsei în statul solicitat ar fi mai adecvată;

(j) una sau mai multe dintre victime sunt resortisanți sau rezidenți ai statului solicitat;

(k) autoritățile competente ale statelor membre au ajuns la un consens, în temeiul Deciziei-cadru 2009/948/JAI sau în alt mod, cu privire la concentrarea procedurilor penale într-un stat membru.

În sensul primului paragraf litera (j), autoritatea solicitantă ține seama în mod corespunzător de victimele care sunt copii și de alte persoane vulnerabile.

(3) O persoană suspectată, o persoană acuzată sau o victimă poate, în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern, să le propună autorităților competente ale statului solicitant sau ale statului solicitat ca procedura penală să fie transferată în conformitate cu prezentul regulament. Aceste propuneri sunt analizate și consemnate în conformitate cu procedura de înregistrare prevăzută de dreptul intern al statului membru în cauză. În cazul în care propunerea este adresată autorității competente a statului solicitat, autoritatea solicitată poate consulta autoritatea solicitantă. Propunerile formulate în temeiul prezentului alineat nu creează o obligație pentru statul solicitant de a solicita transferul sau de a transfera procedura penală către statul solicitat sau o obligație pentru autoritatea solicitantă sau autoritatea solicitată de a se consulta reciproc.

Articolul 6

Drepturile persoanei suspectate sau ale persoanei acuzate

(1) Înainte de emiterea unei cereri de transfer al procedurii penale, autoritatea solicitantă, în conformitate cu dreptul intern aplicabil, acordă atenția cuvenită intereselor legitime ale persoanei suspectate sau ale persoanei acuzate, inclusiv aspectelor legate de justiția reparatorie.

(2) Drepturile prevăzute la alineatele (3), (4) și (6) de la prezentul articol și la articolele 15 și 17 li se aplică persoanelor suspectate sau persoanelor acuzate în cadrul procedurilor penale din momentul în care acestea sunt informate de autoritățile competente ale unui stat membru, printr-o notificare oficială sau în alt mod, că sunt suspectate sau acuzate de săvârșirea unei infracțiuni, indiferent dacă sunt sau nu lipsite de libertate.

(3) Înainte de a emite o cerere de transfer al procedurii penale, autoritatea solicitantă:

(a) informează persoana suspectată sau persoana acuzată, în conformitate cu dreptul intern aplicabil și într-o limbă pe care persoana suspectată sau persoana acuzată o înțelege, cu privire la intenția sa de a emite o cerere de transfer al procedurii penale; și

(b) oferă persoanei suspectate sau persoanei acuzate posibilitatea de a-și exprima opinia cu privire la acest transfer, inclusiv cu privire la aspectele legate de justiția reparatorie.

Autorității solicitante nu i se impune îndeplinirea obligațiilor prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat în cazul în care:

(a) îndeplinirea respectivelor obligații ar periclita confidențialitatea unei investigări sau ar aduce atingere în alt mod investigării;

(b) persoana suspectată sau persoana acuzată nu poate fi localizată sau contactată în pofida eforturilor rezonabile depuse de autoritatea solicitantă; sau

(c) cererea de transfer al procedurii penale este rezultatul unei propuneri din partea persoanei suspectate sau a persoanei acuzate în temeiul articolului 5 alineatul (3).

(4) În cazul în care persoana suspectată sau persoana acuzată decide să își exprime opinia astfel cum se menționează la alineatul (3) primul paragraf litera (b), persoana suspectată sau persoana acuzată își formulează opinia în termen de cel mult 10 zile de la data la care a fost informată cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer și la care i s-a oferit posibilitatea să își exprime opinia potrivit alineatului (3). Această opinie se consemnează și este luată în considerare de autoritatea solicitantă atunci când decide dacă să solicite sau nu transferul procedurii penale. Consemnarea opiniei se efectuează în conformitate cu procedura de înregistrare prevăzută de dreptul intern al statului solicitant.

(5) În cazurile în care persoana suspectată sau persoana acuzată se află în statul solicitat, autoritatea solicitantă poate, în sensul alineatului (3), să transmită autorității solicitate versiunea completată a formularului prevăzut în anexa II. În astfel de cazuri, obligațiile prevăzute la alineatele (3) și (4) se aplică *mutatis mutandis* autorității solicitate, care informează autoritatea solicitantă în consecință. În cazul în care respectiva persoană suspectată sau persoană acuzată își exprimă opinia, autoritatea solicitată o transmite autorității solicitante.

(6) În cazul în care autoritatea solicitantă emite o cerere de transfer al procedurii penale, iar persoana suspectată sau persoana acuzată a fost informată în conformitate cu alineatul (3), această autoritate informează persoana suspectată sau persoana acuzată, fără întârzieri nejustificate, într-o limbă pe care persoana suspectată sau persoana acuzată o înțelege, cu privire la faptul că cererea a fost emisă.

(7) În cazurile în care persoana suspectată sau persoana acuzată se află în statul solicitat, autoritatea solicitantă poate, în sensul alineatului (6), să transmită autorității solicitate versiunea completată a formularului prevăzut în anexa III. În astfel de cazuri, obligațiile prevăzute la alineatul (6) se aplică *mutatis mutandis* autorității solicitate, care informează autoritatea solicitantă în consecință.

Articolul 7

Drepturile victimei

(1) Înainte de emiterea unei cereri de transfer al unei proceduri penale, autoritatea solicitantă, în conformitate cu dreptul intern aplicabil, acordă atenția cuvenită intereselor legitime ale victimei, inclusiv aspectelor legate de justiția reparatorie.

(2) În cazul în care victima este o persoană fizică cu reședința în statul solicitant și primește informațiile cu privire la procedura penală în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2012/29/UE, astfel cum a fost transpus în dreptul intern, sau este o persoană juridică stabilită în statul solicitant și primește aceste informații în conformitate cu dreptul intern, autoritatea solicitantă, înainte de a emite o cerere de transfer al procedurii penale:

(a) informează victima, în conformitate cu dreptul intern aplicabil și într-o limbă pe care victima o înțelege, cu privire la intenția sa de a emite o cerere de transfer al procedurii penale; și

(b) oferă victimei posibilitatea de a-și exprima opinia cu privire la acest transfer, inclusiv cu privire la aspecte legate de justiția reparatorie.

Autorității solicitante nu i se impune îndeplinirea obligațiilor prevăzute la primul paragraf de la prezentul alineat în cazul în care:

(a) îndeplinirea respectivelor obligații ar periclita confidențialitatea unei investigări sau ar aduce atingere în alt mod investigării; sau

(b) cererea de transfer al procedurii penale este rezultatul unei propuneri din partea victimei în temeiul articolului 5 alineatul (3).

(3) În cazul în care victima decide să își exprime opinia, astfel cum se menționează la alineatul (2) primul paragraf litera (b), victima își formulează opinia în termen de cel mult 10 zile de la data la care a fost informată cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer și la care i s-a oferit posibilitatea să își exprime opinia în temeiul alineatului (2). Această opinie se consemnează și este luată în considerare de autoritatea solicitantă atunci când decide dacă să solicite sau nu transferul procedurii penale. Consemnarea opiniei se efectuează în conformitate cu procedura de înregistrare prevăzută de dreptul intern al statului solicitant.

(4) În cazul în care autoritatea solicitantă emite o cerere de transfer al procedurii penale, iar victima a fost informată în conformitate cu alineatul (2), această autoritate informează victima, fără întârzieri nejustificate, într-o limbă pe care victima o înțelege, cu privire la faptul că cererea a fost emisă.

Articolul 8

Procedura de solicitare a transferului unei proceduri penale

(1) Cererea de transfer al procedurii penale se întocmește de autoritatea solicitantă, care utilizează formularul de cerere prevăzut în anexa I. Autoritatea solicitantă semnează formularul de cerere și certifică exactitatea și corectitudinea conținutului acestuia.

(2) Cererea de transfer al procedurii penale este motivată în mod corespunzător și conține, în special, următoarele informații:

(a) informații despre autoritatea solicitantă;

(b) o descriere a infracțiunii care face obiectul procedurii penale, precum și dispozițiile de drept penal aplicabile ale statului solicitant;

(c) motivele pentru care transferul procedurii penale este necesar și adecvat și, în special, care dintre criteriile prevăzute la articolul 5 alineatul (2) sunt aplicabile;

(d) informațiile necesare disponibile cu privire la persoana suspectată sau la persoana acuzată și la victimă;

(e) o evaluare a impactului transferului procedurii penale asupra drepturilor persoanei suspectate sau ale persoanei acuzate și ale victimei, pe baza informațiilor de care dispune autoritatea solicitantă, inclusiv, după caz, a opiniei persoanelor în cauză, obținută în conformitate cu articolul 6 alineatele (3) și (4) sau cu articolul 7 alineatele (2) și (3), sau pe baza propunerilor formulate în temeiul articolului 5 alineatul (3);

(f) informații cu privire la orice acte sau măsuri procedurale care au un impact asupra procedurii penale, care au fost întreprinse în statul solicitant, inclusiv orice măsuri coercitive temporare în curs și termenul pentru aplicarea unor astfel de măsuri;

(g) orice condiții specifice aplicabile în ceea ce privește prelucrarea datelor cu caracter personal în temeiul articolului 9 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/680.

(3) În cazul în care persoana suspectată sau persoana acuzată și-a exprimat opinia în temeiul articolului 6 alineatele (3) și (4) sau în cazul în care victima și-a exprimat opinia în temeiul articolului 7 alineatele (2) și (3), opinia respectivă este transmisă autorității solicitate împreună cu cererea de transfer al procedurii penale. În cazul în care opinia persoanei suspectate, a persoanei acuzate sau a victimei a fost exprimată verbal, autoritatea solicitantă se asigură că înregistrarea scrisă a unei astfel de declarații este pusă la dispoziția autorității solicitate.

(4) Dacă este necesar, cererea de transfer al procedurii penale este însoțită de orice informații și documente suplimentare relevante.

(5) Formularul de cerere completat menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, precum și părțile esențiale ale oricăror alte informații scrise care însoțesc cererea de transfer al procedurii penale se traduc într-o limbă oficială a statului solicitat sau în orice altă limbă acceptată de statul solicitat în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (d).

(6) Autoritatea solicitantă transmite cererea de transfer al procedurii penale direct autorității solicitate sau, după caz, cu implicarea autorității centrale menționate la articolul 20. Autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată efectuează toate celelalte comunicări oficiale în mod direct sau, după caz, cu implicarea autorității centrale menționate la articolul 20.

(7) În cazul în care autoritatea solicitată nu este cunoscută autorității solicitante, autoritatea solicitantă face toate demersurile necesare, inclusiv prin intermediul punctelor de contact ale Rețelei Judiciare Europene, astfel cum se prevede în Decizia 2008/976/JAI a Consiliului ([36]), pentru a stabili care autoritate este competentă în statul solicitat să ia decizia menționată la articolul 11 alineatul (1).

(8) Fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de șapte zile de la primirea formularului de cerere menționat la alineatul (1) de la prezentul articol, autoritatea solicitată trimite autorității solicitante o confirmare de primire. Respectiva obligație se aplică atât autorității centrale menționate la articolul 20, după caz, cât și autorității solicitate care primește cererea de transfer al procedurii penale de la autoritatea centrală.

(9) În cazul în care autoritatea din statul solicitat care a primit cererea de transfer al unei proceduri penale nu are competența de a lua decizii în temeiul articolului 11 alineatul (1), aceasta transmite cererea fără întârzieri nejustificate autorității solicitate competente din același stat membru și informează autoritatea solicitantă în consecință.

Articolul 9

Informații care trebuie furnizate de autoritatea solicitantă după transmiterea cererii

(1) Autoritatea solicitantă informează autoritatea solicitată, fără întârzieri nejustificate, cu privire la orice acte sau măsuri procedurale care au un impact asupra procedurii penale care au fost întreprinse în statul solicitant după transmiterea cererii de transfer al procedurii penale și furnizează toate documentele relevante.

([36]) Decizia 2008/976/JAI a Consiliului din 16 decembrie 2008 privind Rețeaua Judiciară Europeană (JO L 348, 24.12.2008, p. 130).

(2) Informațiile menționate la alineatul (1) și părțile esențiale ale documentelor relevante furnizate în conformitate cu respectivul alineat se traduc de autoritatea solicitantă într-o limbă oficială a statului solicitat sau în orice altă limbă acceptată de statul solicitat în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (d).

Articolul 10

Retragerea cererii

(1) Autoritatea solicitantă poate retrage cererea de transfer al unei proceduri penale în orice moment înainte de primirea deciziei autorității solicitate de a accepta sau refuza transferul procedurii penale în conformitate cu articolul 11 alineatul (1). În astfel de cazuri, autoritatea solicitantă informează imediat autoritatea solicitată în consecință.

(2) Autoritatea solicitantă informează persoana suspectată sau persoana acuzată care a fost informată în conformitate cu articolul 6 alineatul (3), precum și victima care a fost informată în conformitate cu articolul 7 alineatul (2) cu privire la retragerea cererii de transfer al procedurii penale, într-o limbă pe care această persoană o înțelege.

(3) În cazurile în care persoana suspectată sau persoana acuzată se află în statul solicitat, autoritatea solicitantă poate, în scopul efectuării informării menționate la alineatul (2), să transmită autorității solicitate versiunea completată a formularului prevăzut în anexa VI. În astfel de cazuri, autoritatea solicitată informează persoana suspectată sau persoana acuzată și informează autoritatea solicitantă în consecință.

(4) Procedura penală rămâne în responsabilitatea autorității solicitante în cazul în care autoritatea solicitantă a informat autoritatea solicitată, în conformitate cu alineatul (1), cu privire la retragerea cererii de transfer al unei proceduri penale desfășurarea.

Articolul 11

Decizia autorității solicitate

(1) Autoritatea solicitată ia o decizie cu privire la acceptarea sau refuzul transferului procedurii penale, integral sau parțial, și decide, în conformitate cu dreptul său intern, cu privire la măsurile care trebuie luate. Decizia de acceptare a transferului procedurii penale se motivează în mod corespunzător.

(2) Autoritatea solicitată îi comunică autorității solicitante decizia menționată la alineatul (1) de la prezentul articol, în conformitate cu termenele stabilite la articolul 13.

(3) În cazul în care autoritatea solicitată consideră că informațiile comunicate de autoritatea solicitantă sunt insuficiente pentru a-i permite să decidă dacă acceptă sau refuză transferul procedurii penale, aceasta poate solicita informații suplimentare dacă consideră necesar acest lucru. Autoritatea solicitantă furnizează informațiile suplimentare solicitate fără întârzieri nejustificate, dacă sunt disponibile, însoțite de o traducere într-o limbă oficială a statului solicitat sau în orice altă limbă acceptată de statul solicitat în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (d).

(4) În cazul în care decide să refuze transferul procedurii penale în conformitate cu articolul 12, autoritatea solicitată aduce la cunoștința autorității solicitante motivele refuzului.

(5) În cazul în care a primit decizia motivată de acceptare a transferului procedurii penale în conformitate cu alineatul (1) de la prezentul articol, autoritatea solicitantă transmite autorității solicitate, fără întârzieri nejustificate, originalul sau o copie legalizată a dosarului sau a părților relevante ale acestuia, însoțite de traducerea acestora într-o limbă oficială a statului solicitat sau în orice altă limbă acceptată de statul solicitat în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (d).

(6) În cazul în care procedura penală a încetat în conformitate cu articolul 21, autoritatea solicitantă îi transmite autorității solicitate, fără întârzieri nejustificate, toate celelalte părți relevante din dosar, în original sau în copie legalizată, inclusiv probele fizice relevante. În cazul în care a fost furnizată deja autorității solicitate o copie legalizată a dosarului, autoritatea solicitantă transmite, la cererea autorității solicitate, documentele originale ale dosarului. Statul solicitant poate solicita ca documentele originale ale dosarului sau probele fizice să îi fie returnate atunci când respectivele documente sau respectivele probe nu mai sunt necesare în statul solicitat sau la încheierea procedurii în statul solicitat. În cazul în care statul solicitant, ca răspuns la o posibilă cerere în acest sens din partea statului solicitat, a indicat că nu intenționează să recupereze documentele originale ale dosarului sau probele fizice atunci când acestea nu mai sunt necesare sau la încheierea procedurii, statul solicitat poate stabili, în conformitate cu dreptul său intern, modalitatea de a proceda cu privire la probele rămase, inclusiv dacă să le păstreze sau să le distrugă.

(7) În sensul alineatelor (5) și (6), autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată se pot consulta reciproc pentru a stabili care sunt părțile relevante din dosar care trebuie transmise și traduse.

Articolul 12

Motive de refuz

(1) Autoritatea solicitată refuză transferul procedurii penale, integral sau parțial, în cazul în care, în temeiul dreptului intern al statului solicitat, nu poate fi inițiată sau desfășurată o procedură penală în legătură cu faptele care stau la baza cererii de transfer al procedurii penale, în cazul în care se aplică unul sau mai multe dintre următoarele motive:

(a) fapta pentru care a fost formulată cererea nu constituie o infracțiune în conformitate cu dreptul intern al statului solicitat;

(b) preluarea procedurii penale ar fi contrară principiului *ne bis in idem*;

(c) persoana suspectată sau persoana acuzată nu poate răspunde penal pentru infracțiune din cauza vârstei respectivei persoane suspectate sau a persoanei acuzate;

(d) urmărirea penală este prescrisă în conformitate cu dreptul intern al statului solicitat;

(e) nu sunt îndeplinite condițiile pentru urmărirea penală a infracțiunii în statul solicitat;

(f) infracțiunea face obiectul unei amnistii în conformitate cu dreptul intern al statului solicitat;

(g) statul solicitat nu are competență în ceea ce privește infracțiunea în conformitate cu dreptul intern sau nu are competență în temeiul articolului 3.

(2) Autoritatea solicitată poate refuza transferul procedurii penale, integral sau parțial, în cazul în care se aplică unul sau mai multe dintre următoarele motive:

(a) dreptul intern al statului solicitat prevede un privilegiu sau o imunitate care face imposibilă acțiunea;

(b) autoritatea solicitată consideră că transferul procedurii penale nu este în interesul administrării eficiente și adecvate a justiției;

(c) infracțiunea nu a fost săvârșită integral sau parțial pe teritoriul statului solicitat, majoritatea efectelor sau o parte substanțială a prejudiciului, care fac parte din elementele constitutive ale infracțiunii, nu s-au înregistrat pe teritoriul statului respectiv, iar persoana suspectată sau persoana acuzată nu este resortisant sau rezident al statului respectiv;

(d) formularul de cerere menționat la articolul 8 alineatul (1) este incomplet sau în mod vădit incorect și nu a fost completat sau corectat în urma consultării menționate la alineatul (3) de la prezentul articol;

(e) fapta în legătură cu care a fost formulată cererea nu constituie infracțiune în locul în care a fost săvârșită, iar statul solicitat nu are, potrivit dreptului său intern, competența inițială de a urmări penal infracțiunea.

(3) În cazul în care se aplică oricare dintre motivele menționate la alineatele (1) și (2), înainte de a decide să refuze transferul procedurii penale, integral sau parțial, autoritatea solicitată consultă, atunci când este cazul, autoritatea solicitantă și, dacă este necesar, solicită ca autoritatea solicitantă să furnizeze fără întârzieri nejustificate toate informațiile necesare.

(4) În cazul în care se aplică motivul menționat la alineatul (2) litera (a) și atunci când competența de a ridica privilegiul sau imunitatea îi revine unei autorități a statului solicitat, autoritatea solicitată solicită ca respectiva autoritate să își exercite această competență fără întârzieri nejustificate. Atunci când competența de a ridica privilegiul sau imunitatea îi revine unei autorități a altui stat sau unei organizații internaționale, autoritatea solicitantă solicită ca respectiva autoritate sau organizație internațională să își exercite această competență.

Articolul 13

Termene

(1) Autoritatea solicitată comunică autorității solicitante decizia sa de a accepta sau refuza transferul procedurii penale fără întârzieri nejustificate și, în orice caz, în termen de cel mult 60 de zile de la primirea cererii de transfer al unei proceduri penale de către autoritatea solicitată competentă.

(2) În situația în care, într-un caz specific, autoritatea solicitată nu poate respecta termenul prevăzut la alineatul (1), aceasta informează fără întârzieri nejustificate autoritatea solicitantă în consecință, indicând motivele întârzierii. În astfel de cazuri, termenul prevăzut la alineatul (1) poate fi prelungit cu maximum 30 de zile.

(3) Atunci când dreptul intern al statului solicitat prevede un privilegiu sau o imunitate, termenul stabilit la alineatul (1) începe să curgă numai din ziua în care autoritatea solicitată a fost informată asupra faptului că privilegiul sau imunitatea a fost ridicată.

Articolul 14

Consultări între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată

(1) Atunci când este necesar și fără a aduce atingere articolului 11 alineatele (3), (5), (6) și (7), articolului 13 alineatul (3) și articolului 19 alineatul (2), autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată se consultă reciproc fără întârzieri nejustificate pentru a asigura aplicarea eficientă a prezentului regulament.

(2) Consultările dintre autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată pot avea loc, de asemenea, înainte de emiterea cererii de transfer al procedurii penale, în special pentru a stabili dacă transferul ar servi intereselor unei administrări eficiente și adecvate a justiției, inclusiv dacă acesta este proporțional. Pentru a propune ca o procedură penală din statul solicitant să fie transferată, autoritatea solicitată se poate consulta, de asemenea, cu autoritatea solicitantă cu privire la aspectul dacă ar fi posibil să se emită o cerere de transfer al procedurii penale.

(3) În cazul în care se consultă cu autoritatea solicitată înainte de a formula o cerere de transfer al procedurii penale, autoritatea solicitantă pune la dispoziția autorității solicitate informații referitoare la procedura penală, cu excepția cazului în care acest lucru ar periclita confidențialitatea unei investigări sau ar aduce atingere într-un alt mod investigării.

(4) În cazul în care autoritățile primesc cereri de consultări în temeiul prezentului articol, acestea le răspund fără întârzieri nejustificate.

Articolul 15

Informații care se furnizează persoanei suspectate și persoanei acuzate cu privire la decizia de a accepta sau de a refuza transferul

(1) În cazul în care autoritatea solicitată a luat o decizie în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) de a accepta transferul unei proceduri penale, autoritatea solicitată, fără întârzieri nejustificate, într-o limbă pe care persoana suspectată sau persoana acuzată o înțelege:

(a) informează persoana suspectată sau persoana acuzată cu privire la decizia de a accepta transferul procedurii penale;

(b) furnizează persoanei suspectate sau persoanei acuzate o copie a deciziei motivate de a accepta transferul procedurii penale; și

(c) informează persoana suspectată sau persoana acuzată cu privire la dreptul la o cale de atac eficientă în statul solicitat, inclusiv cu privire la termenele pentru formularea unei astfel de căi de atac.

Atunci când este cazul, autoritatea solicitată poate să solicite asistență din partea autorității solicitante pentru a îndeplini sarcinile menționate în prezentul alineat.

(2) În cazurile în care persoana suspectată sau persoana acuzată se află în statul solicitant, autoritatea solicitată poate, în sensul alineatului (1), să transmită autorității solicitante versiunea completată a formularului prevăzut în anexa IV. În astfel de cazuri, obligațiile prevăzute la alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* autorității solicitante, care informează autoritatea solicitată în consecință.

(3) În cazul în care autoritatea solicitată a luat o decizie în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) de a refuza transferul unei proceduri penale, autoritatea solicitantă informează persoana suspectată sau persoana acuzată, fără întârzieri nejustificate, într-o limbă pe care persoana suspectată sau persoana acuzată o înțelege, cu privire la decizia de a refuza transferul.

Atunci când este cazul, autoritatea solicitantă poate să solicite asistență din partea autorității solicitate pentru a îndeplini sarcinile menționate în prezentul alineat.

(4) În cazurile în care persoana suspectată sau persoana acuzată se află în statul solicitat, autoritatea solicitantă poate, în sensul alineatului (3), să transmită autorității solicitate versiunea completată a formularului prevăzut în anexa IV. În astfel de cazuri, obligațiile prevăzute la alineatul (3) se aplică *mutatis mutandis* autorității solicitate, care informează autoritatea solicitantă în consecință.

(5) Autorității solicitate nu i se impune îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul (1), iar autorității solicitante nu i se impune îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul (3) în cazul în care:

(a) îndeplinirea respectivelor obligații ar periclita confidențialitatea unei investigări sau ar aduce atingere investigării în alt mod; sau

(b) persoana suspectată sau persoana acuzată nu poate fi localizată sau contactată în pofida eforturilor rezonabile depuse de autoritatea solicitată sau, respectiv, de autoritatea solicitantă.

Articolul 16

Informații care se furnizează victimei cu privire la decizia de a accepta sau de a refuza transferul

(1) În cazul în care autoritatea solicitată a luat o decizie de a accepta transferul unei proceduri penale, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din prezentul regulament, și victima este o persoană fizică cu reședința în statul solicitant și primește informațiile despre procedura penală în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2012/29/UE, astfel cum a fost transpus în dreptul intern, sau este o persoană juridică stabilită în statul solicitant și primește aceste informații în conformitate cu dreptul intern, autoritatea solicitată informează victima, fără întârzieri nejustificate, într-o limbă pe care victima o înțelege, cu privire la:

(a) decizia de a accepta transferul de către autoritatea solicitată; și

(b) dreptul victimei la o cale de atac eficientă în statul solicitat, inclusiv cu privire la termenele pentru formularea unei astfel de căi de atac.

Atunci când este cazul, autoritatea solicitată poate să solicite asistență din partea autorității solicitante pentru a îndeplini sarcinile menționate în prezentul alineat.

(2) În cazurile în care victima se află în statul solicitant, autoritatea solicitată poate, în sensul alineatului (1), să transmită autorității solicitante versiunea completată a formularului prevăzut în anexa V. În astfel de cazuri, obligațiile prevăzute la alineatul (1) se aplică *mutatis mutandis* autorității solicitante, care informează autoritatea solicitată în consecință.

(3) În cazul în care autoritatea solicitată a luat o decizie în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din prezentul regulament de a refuza transferul unei proceduri penale și victima este o persoană fizică care cu reședința în statul solicitant și primește informațiile despre procedura penală în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2012/29/UE, astfel cum a fost transpus în dreptul intern, sau este o persoană juridică stabilită în statul solicitant și primește aceste informații în conformitate cu dreptul intern, autoritatea solicitantă informează victima, fără întârzieri nejustificate, într-o limbă pe care victima o înțelege, cu privire la decizia de a refuza transferul.

(4) Autorității solicitate nu i se impune îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul (1), iar autorității solicitante nu i se impune îndeplinirea obligațiilor prevăzute la alineatul (3) în cazul în care:

(a) îndeplinirea respectivelor obligații ar periclita confidențialitatea unei investigări sau ar aduce atingere investigării în alt mod; sau

(b) victima nu poate fi localizată sau contactată în pofida eforturilor rezonabile depuse de autoritatea solicitată sau, respectiv, de autoritatea solicitantă.

Articolul 17

Dreptul la o cale de atac eficientă

(1) Persoanele suspectate, persoanele acuzate și victimele au dreptul la o cale de atac eficientă în statul solicitat împotriva unei decizii de acceptare a transferului procedurii penale. Respectivul drept se exercită în fața unei instanțe judecătorești din statul solicitat în conformitate cu dreptul său intern.

(2) În cazul în care se introduce o cale de atac împotriva unei decizii de acceptare a transferului procedurii penale, decizia se examinează în conformitate cu dreptul intern pe baza criteriilor prevăzute la articolul 12 alineatele (1) și (2). În măsura în care s-a exercitat o putere de apreciere, controlul se limitează la aprecierea aspectului dacă autoritatea solicitată a depășit în mod vădit limitele puterii sale de apreciere.

Termenul pentru introducerea unei căi de atac eficiente nu depășește 15 zile de la data primirii deciziei motivate de a accepta transferul procedurii penale.

În cazul în care cererea de transfer al procedurii penale este emisă după finalizarea investigării, iar persoana suspectată sau persoana acuzată a fost inculpată sau trimisă în judecată, formularea unei căi de atac împotriva unei decizii prin care se acceptă transferul procedurii penale are efect suspensiv. Acest efect suspensiv nu afectează posibilitatea statului solicitat de

a menține măsurile provizorii necesare pentru a împiedica persoana suspectată sau persoana acuzată să se sustragă sau pentru a conserva probele, instrumentele folosite la comiterea unei infracțiuni sau produsele infracțiunii.

Decizia definitivă cu privire la calea de atac se ia fără întârzieri nejustificate și, dacă este posibil, în termen de 60 de zile.

Autoritatea solicitată informează autoritatea solicitantă cu privire la rezultatul definitiv al căii de atac formulate. În cazul în care rezultatul definitiv al căii de atac este faptul că decizia de acceptare a transferului procedurii penale este anulată, procedura penală este returnată autorității solicitante.

Prezentul alineat nu aduce atingere niciunei alte căi de atac care este disponibilă în conformitate cu dreptul intern.

(3) Statul solicitat asigură faptul că persoanele suspectate, persoanele acuzate și victimele au dreptul de acces la toate documentele referitoare la transferul procedurii penale, care au stat la baza deciziei de a accepta un transfer al procedurii penale în temeiul prezentului regulament și care sunt necesare pentru a-și exercita efectiv dreptul la o cale de atac. Dreptul de acces la aceste documente se exercită în conformitate cu procedurile prevăzute de dreptul intern al statului solicitat. Acest acces poate fi limitat, sub rezerva dispozițiilor dreptului intern, în cazul în care ar periclita confidențialitatea unei investigări sau ar aduce atingere investigării într-un alt mod sau ar afecta siguranța unor persoane.

Articolul 18

Cooperarea cu Eurojust și cu Rețeaua Judiciară Europeană

Autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată au posibilitatea, în orice etapă a procedurii de transfer al unei proceduri penale, de a solicita asistență din partea Eurojust sau a Rețelei Judiciare Europene, în conformitate cu competențele fiecăreia dintre acestea. În special, Eurojust poate facilita, după caz, consultările menționate la articolul 11 alineatele (3), (5), (6) și (7), la articolul 12 alineatul (3), la articolul 14, la articolul 19 alineatul (2) și la articolul 21 alineatul (3).

Articolul 19

Costurile aferente transferurilor procedurilor penale

(1) Fiecare stat membru suportă propriile costuri aferente transferurilor procedurilor penale care rezultă din aplicarea prezentului regulament.

(2) În cazul în care traducerea dosarului cauzei și a altor documente relevante în temeiul articolului 11 alineatele (3), (5), (6) și (7) ar presupune costuri mari sau excepționale, autoritatea solicitantă poate prezenta autorității solicitate o propunere de suportare în comun a costurilor. O astfel de propunere este însoțită de o defalcare detaliată a costurilor suportate de autoritatea solicitantă. Ca urmare a unei astfel de propuneri, autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată se consultă reciproc.

Articolul 20

Desemnarea autorităților centrale

Fiecare stat membru poate desemna una sau mai multe autorități centrale responsabile de transmiterea și primirea administrativă a cererilor de transfer al procedurilor penale, precum și a altor tipuri de corespondență oficială referitoare la astfel de cereri.

CAPITOLUL 3

EFECTELE TRANSFERULUI UNEI PROCEDURI PENALE

Articolul 21

Efecte în statul solicitant

(1) La primirea deciziei motivate de a accepta transferul unei proceduri penale în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) sau a deciziei definitive privind o cale de atac în temeiul articolului 17, procedura penală se suspendă sau încetează în statul solicitant în conformitate cu dreptul intern, cu excepția cazului în care calea de atac are drept rezultat faptul că respectiva cauză trebuie retrimisă statului solicitant sau a cazului în care autoritatea solicitantă a suspendat sau a încetat deja respectiva procedură penală în temeiul articolului 4.

(2) În pofida alineatului (1), procedura penală din statul solicitant poate rămâne deschisă pentru a-i permite autorității solicitante:

(a) să ia măsurile de investigare sau alte măsuri procedurale urgente care se impun, inclusiv măsuri pentru a împiedica sustragerea de la procedură a persoanei suspectate sau a persoanei acuzate sau măsuri de indisponibilizare;

(b) să mențină măsurile de investigare sau alte măsuri procedurale adoptate anterior, inclusiv măsurile menite să împiedice sustragerea de la procedură a persoanei suspectate sau a persoanei acuzate, care sunt necesare pentru a executa o decizie pe baza Deciziei-cadru 2002/584/JAI, un alt instrument de recunoaștere reciprocă sau o cerere de asistență judiciară reciprocă.

(3) În urma unei decizii a autorității solicitate de a accepta transferul unei proceduri penale, autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată cooperează, în cea mai mare măsură posibilă și în conformitate cu dreptul lor intern, în special în cazul în care dreptul intern al statului solicitat impune respectarea anumitor formalități și proceduri, mai ales în ceea ce privește admisibilitatea probelor. Autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată cooperează, de asemenea, în ceea ce privește măsurile provizorii luate înaintea transferului și în temeiul alineatului (2).

(4) În cazul în care executarea măsurilor luate în temeiul alineatului (2) a fost finalizată sau în cazul în care autoritatea solicitată a luat măsurile de investigare sau alte măsuri procedurale necesare, iar măsurile întreprinse de autoritatea solicitantă în temeiul alineatului (2) nu mai sunt necesare, procedura penală din statul solicitant se suspendă sau încetează.

(5) Autoritatea solicitantă poate continua sau redeschide procedura penală în cazul în care autoritatea solicitată o informează cu privire la decizia sa de a înceta procedura penală legată de faptele care stau la baza procedurii penale în privința căreia a fost acceptat transferul, cu excepția cazului în care respectiva decizie, în temeiul dreptului intern al statului solicitat, împiedică în mod definitiv desfășurarea ulterioară a urmăririi penale și a fost luată după ce fusese pronunțată o hotărâre privind fondul cauzei, împiedicând astfel desfășurarea unei alte proceduri penale, cu privire la aceleași fapte, în statul solicitat.

(6) Alineatul (5) nu aduce atingere dreptului victimelor de a iniția sau de a solicita redeschiderea procedurii penale împotriva persoanei suspectate sau persoanei acuzate în statul solicitant, în cazul în care dreptul intern al statului respectiv prevede acest lucru, cu excepția cazului în care decizia autorității solicitate de a înceta procedura penală, în temeiul dreptului intern al statului solicitat, împiedică în mod definitiv desfășurarea ulterioară a urmăririi penale și a fost luată după ce fusese pronunțată o hotărâre privind fondul cauzei, împiedicând astfel desfășurarea unei alte proceduri penale, cu privire la aceleași fapte, în statul solicitat.

Articolul 22

Efecte în statul solicitat

(1) Procedurile penale transferate sunt reglementate de dreptul intern al statului solicitat.

(2) Cu condiția să nu contravină principiilor fundamentale de drept ale statului solicitat, orice act întreprins în scopul desfășurării procedurilor penale sau al cercetărilor judecătorești efectuate de autoritățile competente din statul solicitant are aceeași valabilitate în statul solicitat ca și cum ar fi fost efectuat în mod valabil de autoritățile competente din statul solicitat.

Fără a aduce atingere articolului 12 alineatul (1) litera (d), orice act efectuat în mod valabil în statul solicitant, care întrerupe sau suspendă termenul de prescripție, are același efect de întrerupere sau de suspendare a termenului de prescripție în statul solicitat, cu condiția ca respectivul act să aibă un astfel de efect în temeiul dreptului său intern.

(3) Statele membre pot prevedea în dreptul lor intern că, în cazurile în care competența se întemeiază pe articolul 3 și atunci când acționează în calitate de stat solicitat, iar persoana suspectată sau persoana acuzată se află în statul respectiv, o autoritate competentă din statul solicitat poate, după primirea cererii de transfer al procedurii penale și a oricăror informații suplimentare în conformitate cu prezentul regulament și înainte de luarea deciziei de a accepta transferul, să adopte, în urma unei evaluări, măsurile necesare, în conformitate cu dreptul său intern, pentru a aresta persoana suspectată sau persoana acuzată sau pentru a asigura rămânerea pe teritoriul său a persoanei suspectate sau persoanei acuzate sau să adopte alte măsuri provizorii necesare, precum măsurile de indisponibilizare.

(4) Decizia de a plasa în detenție persoana suspectată sau persoana acuzată în conformitate cu alineatul (3) se ia de către aceeași autoritate care ar fi competentă să adopte aceste măsuri într-o cauză similară de drept intern și face obiectul garanțiilor aplicabile acestui tip de măsuri în temeiul dreptului intern, inclusiv în ceea ce privește controlul judiciar și durata arestării preventive.

(5) Admiterea probelor transferate de autoritatea solicitantă nu poate fi refuzată în cadrul procedurii penale din statul solicitat doar pentru că probele au fost colectate într-un alt stat membru. Probele colectate în statul solicitant pot fi utilizate în cadrul procedurii penale din statul solicitat, cu condiția ca admisibilitatea acestor probe să fie în conformitate cu dreptul intern al statului solicitat, inclusiv cu principiile sale fundamentale de drept. Prezentul regulament nu afectează competența instanței de judecată de a evalua în mod liber probele.

(6) În cazul în care o pedeapsă sau o măsură de siguranță privativă de libertate este emisă în statul solicitat, statul respectiv deduce din perioada totală de detenție care trebuie executată toate perioadele de detenție executate în statul solicitant care au fost pronunțate în cadrul procedurii penale transferate. În acest scop, autoritatea solicitantă transmite autorității solicitate toate informațiile privind perioada de detenție petrecută de persoana suspectată sau de persoana acuzată în statul solicitant.

(7) În cazul în care, atât în statul solicitant, cât și în statul solicitat, procedura penală poate fi inițiată numai în urma unei plângeri, o plângere depusă în statul solicitant este valabilă și în statul solicitat.

(8) Pedeapsa aplicabilă infracțiunii este cea prevăzută de dreptul intern al statului solicitat, cu excepția cazului în care dreptul intern al statului solicitat prevede altfel. În cazul în care infracțiunea a fost săvârșită pe teritoriul statului solicitant, autoritatea solicitată poate lua în considerare, în conformitate cu dreptul intern aplicabil, pedeapsa maximă prevăzută în dreptul intern al statului solicitant, atunci când acest lucru i-ar fi favorabil persoanei acuzate. În cazul în care competența se întemeiază exclusiv pe articolul 3, pedeapsa pronunțată în statul solicitat nu trebuie să fie mai aspră decât pedeapsa maximă prevăzută în dreptul intern al statului solicitant.

Articolul 23

Informații care se furnizează de către autoritatea solicitată

Autoritatea solicitată sau, după caz, altă autoritate competentă furnizează autorității solicitante informații cu privire la încetarea procedurii penale sau la orice decizie luată la finalul procedurii penale, inclusiv informații cu privire la aspectul dacă decizia respectivă, în temeiul dreptului intern al statului solicitat, împiedică în mod definitiv desfășurarea ulterioară a urmăririi penale și a fost luată după ce fusese pronunțată o hotărâre privind fondul cauzei, împiedicând astfel desfășurarea unei alte proceduri penale, cu privire la aceleași fapte, în statul respectiv. Autoritatea respectivă furnizează, de asemenea, informații cu privire la executarea definitivă a pedepsei aplicate sau alte informații cu o valoare substanțială. Aceasta transmite autorității solicitante o copie a deciziei scrise definitive luate la încheierea procedurii penale.

Cel puțin părțile esențiale ale informațiilor și ale deciziei definitive menționate la primul paragraf de la prezentul articol se traduc într-o limbă oficială a statului solicitant sau în orice altă limbă acceptată de statul solicitant în conformitate cu articolul 32 alineatul (1) litera (d).

CAPITOLUL 4

MIJLOACE DE COMUNICARE

Articolul 24

Mijloace de comunicare

(1) Comunicarea în temeiul prezentului regulament, inclusiv schimbul care are ca obiect formularul de cerere și celelalte formulare prevăzute în anexele la prezentul regulament, decizia menționată la articolul 11 alineatul (1) din prezentul regulament și celelalte documente menționate la articolul 11 alineatul (5) din acesta, între autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și cu implicarea autorității centrale, în cazul în care un stat membru a desemnat o autoritate centrală în conformitate cu articolul 20 din prezentul regulament, precum și cu Eurojust, se efectuează în conformitate cu articolul 3 din Regulamentul (UE) 2023/2844.

(2) Articolul 7 alineatele (1) și (2) și articolele 8 și 14 din Regulamentul (UE) 2023/2844 de stabilire a normelor privind semnăturile electronice și sigiliile electronice, efectele juridice ale documentelor electronice și protecția informațiilor transmise se aplică comunicării transmise prin intermediul sistemului informatic descentralizat.

(3) Consultările în temeiul articolului 11 alineatul (7) și al articolului 14 dintre autoritatea solicitantă și autoritatea solicitată și cu implicarea autorităților centrale, în cazul în care un stat membru a desemnat o autoritate centrală în conformitate cu articolul 20, precum și cu Eurojust, pot fi efectuate utilizând orice mijloc de comunicare adecvat, inclusiv prin intermediul sistemului informatic descentralizat.

Articolul 25

Instituirea unui sistem informatic descentralizat

(1) Până la 8 ianuarie 2027, Comisia adoptă acte de punere în aplicare pentru a institui sistemul informatic descentralizat în sensul prezentului regulament, stabilind următoarele elemente:

(a) specificațiile tehnice pentru metodele de comunicare prin mijloace electronice pentru sistemul informatic descentralizat;

(b) specificațiile tehnice ale protocoalelor de comunicare;

(c) obiectivele în materie de securitate a informațiilor și măsurile tehnice relevante care asigură standardele minime de securitate a informațiilor și un nivel ridicat de securitate cibernetică pentru prelucrarea și comunicarea informațiilor în cadrul sistemului informatic descentralizat;

(d) obiectivele minime de disponibilitate și posibilele cerințe tehnice conexe pentru serviciile furnizate de sistemul informatic descentralizat;

(e) standardele procedurale digitale în sensul definiției de la articolul 3 punctul 9 din Regulamentul (UE) 2022/850.

(2) Actele de punere în aplicare menționate la alineatul (1) de la prezentul articol se adoptă în conformitate cu procedura de examinare menționată la articolul 31 alineatul (2).

Articolul 26

Software-ul de implementare de referință

(1) Comisia este responsabilă cu elaborarea, accesibilitatea, întreținerea și dezvoltarea unui software de implementare de referință, pe care statele membre pot opta să îl aplice drept sistem *back-end* propriu în locul unui sistem informatic național. Elaborarea, întreținerea și dezvoltarea software-ului de implementare de referință se finanțează din bugetul general al Uniunii.

(2) Eurojust trebuie să fie în măsură să utilizeze software-ul de implementare de referință menționat la alineatul (1).

(3) Comisia furnizează și întreține software-ul de implementare de referință și asigură asistență pentru acesta, cu titlu gratuit.

(4) Software-ul de implementare de referință oferă o interfață comună pentru a comunica cu alte sisteme informatice naționale.

Articolul 27

Costurile sistemului informatic descentralizat

(1) Fiecare stat membru sau entitate care operează un punct de acces e-CODEX autorizat, în sensul definiției de la articolul 3 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2022/850, suportă costurile de instalare, de funcționare și de întreținere a punctelor de acces ale sistemului informatic descentralizat de care sunt responsabile.

(2) Fiecare stat membru sau entitate care operează un punct de acces e-CODEX autorizat, în sensul definiției de la articolul 3 punctul 4 din Regulamentul (UE) 2022/850, suportă costurile de instituire și de ajustare a sistemelor sale informatice naționale relevante sau, după caz, a altor sisteme informatice pentru a asigura interoperabilitatea acestora cu punctele de acces și suportă costurile de administrare, de funcționare și de întreținere a sistemelor respective.

(3) Eurojust suportă costurile de instalare, de funcționare și de întreținere a componentelor sistemului informatic descentralizat care se află în responsabilitatea sa.

(4) Eurojust suportă costurile de creare și de ajustare a sistemului său de gestionare a cazurilor pentru a asigura interoperabilitatea acestuia cu punctele de acces și suportă costurile de administrare, de funcționare și de întreținere a sistemului respectiv.

Articolul 28

Statistici

(1) Statele membre colectează periodic statistici cuprinzătoare în scopul monitorizării de către Comisie a aplicării prezentului regulament. Autoritățile competente ale statelor membre conservă aceste statistici și le transmit anual Comisiei. Autoritățile competente ale statelor membre pot prelucra datele cu caracter personal necesare pentru obținerea acestor statistici.

(2) Statisticile menționate la alineatul (1) includ:

(a) numărul de cereri de transfer al procedurilor penale emise, inclusiv criteriile pentru solicitarea transferului, de către statul solicitant;

(b) numărul de transferuri ale procedurilor penale acceptate și refuzate, inclusiv motivele de refuz, de către statul solicitat;

(c) timpul care a fost necesar statului solicitat pentru transmiterea informațiilor privind decizia de a accepta sau de a refuza transferul unei proceduri penale.

(3) Statisticile menționate la alineatul (1) includ, de asemenea, dacă sunt disponibile la nivel central în statul membru în cauză:

(a) numărul de investigări și de urmăriri penale care nu au fost continuate în urma acceptării transferului unei proceduri penale;

(b) numărul cauzelor în care s-au introdus căi de atac împotriva deciziilor de acceptare a transferului procedurilor penale, specificând dacă fiecare cale de atac a fost introdusă de o persoană suspectată, de o persoană acuzată sau de o victimă, și numărul deciziilor contestate cu succes;

(c) după patru ani de la data intrării în vigoare a actelor de punere în aplicare menționate la articolul 25 alineatul (1), costurile suportate în temeiul articolului 27 alineatul (2).

(4) Software-ul de implementare de referință menționat la articolul 26 și, în cazul în care sunt echipate pentru a realiza acest lucru, sistemele *back-end* naționale colectează în mod programat datele menționate la alineatul (2) de la prezentul articol și le transmit anual Comisiei.

(5) Statisticile menționate la alineatele (2) și (3) se transmit începând cu 1 februarie 2028.

(6) Statisticile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol se colectează prin intermediul sistemului informatic descentralizat instituit în conformitate cu articolul 25, în termen de doi ani de la data intrării în vigoare a actelor de punere în aplicare menționate la articolul respectiv. Atât timp cât sistemul informatic descentralizat nu este operațional și, din acest motiv, statisticile menționate la alineatul (2) de la prezentul articol nu sunt colectate automat, statisticile respective sunt transmise numai dacă sunt disponibile la nivel central în statul membru în cauză.

Articolul 29

Modificări ale formularului de cerere și ale celorlalte formulare

Comisia este împuternicită să adopte acte delegate în conformitate cu articolul 30 de modificare a anexelor pentru a actualiza formularul de cerere și celelalte formulare sau pentru a le aduce modificări tehnice. Respectivele modificări trebuie să fie în conformitate cu prezentul regulament și să nu îi aducă atingere.

Articolul 30

Exercitarea delegării de competențe

(1) Competența de a adopta acte delegate este conferită Comisiei în condițiile prevăzute la prezentul articol.

(2) Competența de a adopta acte delegate menționată la articolul 29 se conferă Comisiei pe o perioadă nedeterminată de la 1 februarie 2027.

(3) Delegarea de competențe menționată la articolul 29 poate fi revocată oricând de Parlamentul European sau de Consiliu. O decizie de revocare pune capăt delegării de competențe specificate în decizia respectivă. Decizia produce efecte din ziua care urmează datei publicării acesteia în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene* sau de la o dată ulterioară menționată în decizie. Decizia nu aduce atingere actelor delegate care sunt deja în vigoare.

(4) Înainte de adoptarea unui act delegat, Comisia consultă experții desemnați de fiecare stat membru în conformitate cu principiile prevăzute în Acordul interinstituțional din 13 aprilie 2016 privind o mai bună legiferare.

(5) De îndată ce adoptă un act delegat, Comisia îl notifică simultan Parlamentului European și Consiliului.

(6) Un act delegat adoptat în temeiul articolului 29 intră în vigoare numai în cazul în care nici Parlamentul European și nici Consiliul nu au formulat obiecții în termen de două luni de la notificarea acestuia către Parlamentul European și Consiliu sau în cazul în care, înaintea expirării termenului respectiv, Parlamentul European și Consiliul au informat Comisia că nu vor formula obiecții. Respectivul termen se prelungește cu două luni la inițiativa Parlamentului European sau a Consiliului.

Articolul 31

Procedura comitetului

(1) În sensul articolului 25 din prezentul regulament, Comisia este asistată de un comitet. Respectivul comitet reprezintă un comitet în înțelesul Regulamentului (UE) nr. 182/2011.

(2) În cazul în care se face trimitere la prezentul alineat, se aplică articolul 5 din Regulamentul (UE) nr. 182/2011.

Articolul 32

Notificări

(1) Până la 1 februarie 2027, fiecare stat membru notifică Comisiei următoarele:

(a) autoritățile care, în conformitate cu dreptul său intern, sunt competente în conformitate cu articolul 2 punctul 3 să emită sau să valideze cereri de transfer al procedurilor penale, precum și cele competente în conformitate cu articolul 2 punctul 4 să ia decizii cu privire la astfel de cereri;

(b) informații privind celelalte autorități menționate la articolul 2 punctul 4 al doilea paragraf, în cazul în care statul membru utilizează posibilitatea prevăzută la paragraful respectiv;

(c) informații privind autoritatea sau autoritățile centrale desemnate, dacă statul membru utilizează posibilitatea prevăzută la articolul 20;

(d) limbile acceptate pentru cererile de transfer al procedurilor penale, pentru transmiterea de informații justificative și pentru orice comunicare între autorități, atunci când acționează în calitate de stat solicitant și când acționează în calitate de stat solicitat.

(2) Fiecare stat membru comunică Comisiei orice actualizare a informațiilor notificate în temeiul alineatului (1).

Comisia se asigură că informațiile primite în temeiul alineatului (1) sunt actualizate și sunt puse la dispoziția publicului în secțiunea nerestricționată a site-ului Rețelei Judiciare Europene.

Articolul 33

Relația cu acordurile și înțelegerile internaționale

(1) Fără a aduce atingere aplicării lor între statele membre și țările terțe, prezentul regulament înlocuiește, în domeniul său de aplicare, începând cu 1 februarie 2027, dispozițiile corespunzătoare ale Convenției europene privind transferul de proceduri în materie penală din 15 mai 1972 și ale Convenției europene de asistență judiciară în materie penală din 20 aprilie 1959, aplicabile între statele membre cărora le revin obligații în temeiul prezentului regulament.

(2) Pe lângă prezentul regulament, statele membre pot încheia sau continua să aplice acorduri sau înțelegeri bilaterale sau multilaterale cu alte state membre după 7 ianuarie 2025 numai în măsura în care astfel de acorduri sau înțelegeri permit consolidarea în continuare a obiectivelor prezentului regulament și contribuie la simplificarea sau facilitarea în continuare a procedurilor de transfer al procedurilor penale și cu condiția ca nivelul garanțiilor prevăzut în prezentul regulament să fie respectat.

(3) Până la 1 februarie 2027, statele membre informează Consiliul și Comisia cu privire la acordurile și înțelegerile menționate la alineatul (2) pe care intenționează să le aplice în continuare. De asemenea, statele membre informează Comisia, în termen de trei luni, cu privire la semnarea oricărui nou acord sau a oricărei noi înțelegeri menționate la alineatul (2).

Articolul 34

Raportare

Până la 1 februarie 2033, Comisia prezintă Parlamentului European, Consiliului și Comitetului Economic și Social European un raport privind aplicarea prezentului regulament, însoțit de informațiile furnizate de statele membre în conformitate cu articolul 28 alineatul (1) și colectate de Comisie.

Articolul 35

Dispoziții tranzitorii

Prezentul regulament se aplică cererilor de transfer al procedurilor penale care se transmit începând cu 1 februarie 2027. Cererile de transfer al unor proceduri penale primite înainte de 1 februarie 2027 continuă să fie reglementate de instrumentele existente referitoare la transferul procedurilor penale.

Până la momentul în care articolul 24 devine aplicabil în temeiul articolului 36 al treilea paragraf, comunicarea dintre autoritățile solicitante și autoritățile solicitate și, după caz, cu implicarea autorităților centrale, precum și cu Eurojust în temeiul prezentului regulament se realizează prin orice mijloace alternative adecvate, ținând seama de necesitatea de a asigura un schimb de informații rapid, sigur și fiabil.

Articolul 36

Intrare în vigoare și aplicare

Prezentul regulament intră în vigoare în a douăzecea zi de la data publicării în *Jurnalul Oficial al Uniunii Europene*.

Se aplică de la 1 februarie 2027.

Cu toate acestea, articolul 24 se aplică din prima zi a lunii care urmează perioadei de doi ani de la data intrării în vigoare a actelor de punere în aplicare menționate la articolul 25.

Prezentul regulament este obligatoriu în toate elementele sale și se aplică direct în statele membre în conformitate cu tratatele.

Adoptat la Strasbourg, 27 noiembrie 2024.

Pentru Parlamentul European	*Pentru Consiliu*
Președinta	*Președintele*
R. METSOLA	BÓKA J.

ANEXA I

FORMULAR DE CERERE DE TRANSFER AL UNEI PROCEDURI PENALE

Astfel cum este menționat la articolul 8 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/3011

Scopul prezentului formular de cerere este: ☐ consultarea cu privire la un eventual transfer al procedurii penale ☐ solicitarea realizării unui transfer al procedurii penale

SECȚIUNEA A: Autorități implicate Statul solicitant: …… Autoritatea solicitantă: …… Statul solicitat: …… Autoritatea solicitată: …… Autoritatea din statul solicitat care a fost consultată înainte de prezenta cerere (dacă este cazul): ……

SECȚIUNEA B: Identitatea persoanei suspectate sau a persoanei acuzate

1. Identificarea persoanei suspectate sau a persoanei acuzate

☐ Persoana suspectată sau persoana acuzată nu este încă identificată

☐ Persoana suspectată sau persoana acuzată este identificată

Dacă persoana suspectată sau persoana acuzată a fost deja identificată:

Indicați toate informațiile, în măsura în care sunt cunoscute, cu privire la identitatea persoanei suspectate sau a persoanei acuzate. În cazul în care sunt vizate mai multe persoane, vă rugăm să furnizați informații pentru fiecare persoană în parte [1].

(i) Pentru persoanele fizice:

Numele: .....
Prenumele: .....
Alt(e) nume relevant(e), dacă este cazul: .....
Pseudonime, după caz: .....
Sexul: .....
Cetățenia: .....
Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială, dacă este disponibil: .....
Tipul și numărul documentului (documentelor) de identitate (de exemplu, carte de identitate, pașaport), dacă sunt disponibile:
.....
Data nașterii: .....
Locul nașterii: .....
Reședința și/sau adresa cunoscută (dacă nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută):
.....
Locul de muncă (inclusiv datele de contact): .....
Alte date de contact (e-mail, număr de telefon): .....
Limba (limbile) pe care persoana o (le) înțelege: .....
Alte informații relevante: .....

Vă rugăm să descrieți statutul actual al persoanei în cauză în ceea ce privește procedura:

☐ Persoană suspectată

☐ Persoană acuzată

☐ Persoana suspectată sau persoana acuzată a fost informată de către autoritățile competente că persoana în cauză este suspectată sau acuzată de săvârșirea unei infracțiuni.

☐ Persoana suspectată sau persoana acuzată nu a fost informată de către autoritățile competente că persoana în cauză este suspectată sau acuzată de comiterea unei infracțiuni.

☐ A fost emis un act de inculpare împotriva persoanei suspectate sau persoanei acuzate în cadrul procedurii penale relevante.

☐ Persoana suspectată sau persoana acuzată a fost privată de libertate în scopul desfășurării procedurii penale relevante în următoarea perioadă: de la …….. până la ……. (format: zz.ll.aaaa).

[1] În formularul electronic de cerere ar putea fi avut în vedere un meniu vertical care să permită intrări diferite pentru fiecare persoană suspectată/ persoană acuzată.

(ii) În cazul persoanelor juridice:

Denumirea: .....
Forma juridică: .....
Denumirea prescurtată, denumirea utilizată frecvent sau denumirea comercială, dacă este cazul: .....
Adresa sediului social: .....
Număr de înregistrare: .....
Adresa persoanei juridice: .....
Alte date de contact (e-mail, număr de telefon): .....
Numele reprezentantului persoanei juridice: .....
Alte informații relevante: .....
Vă rugăm să descrieți statutul actual al persoanei juridice în cauză în ceea ce privește procedura:
☐ Persoană suspectată
☐ Persoană acuzată
☐ Persoana juridică în cauză a fost informată de către autoritățile competente că este suspectată sau acuzată de comiterea unei infracțiuni.
☐ Persoana juridică în cauză nu a fost informată de către autoritățile competente că este suspectată sau acuzată de comiterea unei infracțiuni.
☐ A fost emis un act de inculpare împotriva persoanei juridice în cauză în cadrul procedurii penale relevante.
2. Opinia persoanei (persoanelor) suspectate sau persoanei (persoanelor) acuzate:
☐ Persoana suspectată sau persoana acuzată a propus inițierea procedurii de transfer al procedurii penale.
☐ Persoana suspectată sau persoana acuzată a fost informată cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer.
☐ Persoana suspectată sau persoana acuzată nu a fost informată cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer/opinia persoanei suspectate sau persoanei acuzate nu a fost solicitată deoarece:
☐ acest lucru ar fi periclitat confidențialitatea unei investigări sau ar fi adus atingere investigării într-un alt mod;
☐ persoana nu a putut fi localizată sau contactată în pofida eforturilor rezonabile depuse.
☐ Persoana suspectată sau persoana acuzată a formulat o opinie cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer. Opinia este anexată la prezenta cerere. A se vedea anexa.
.....
.....
☐ Persoana suspectată sau persoana acuzată nu a formulat o opinie cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer.

SECȚIUNEA C: Identitatea victimei (victimelor) [2]

1. Indicați toate informațiile, în măsura în care sunt cunoscute, cu privire la identitatea victimei. În cazul în care sunt vizate mai multe persoane, vă rugăm să furnizați informații pentru fiecare persoană în parte.

(i) Pentru persoanele fizice

Numele: .....
Prenumele: .....
Sexul: .....
Cetățenia: .....
Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială, dacă este disponibil: .....
Tipul și numărul documentului (documentelor) de identitate (de exemplu, carte de identitate, pașaport), dacă sunt disponibile:
.....
Data nașterii: .....
Locul nașterii: .....
Reședința și/sau adresa cunoscută (dacă nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută):
.....
Alte date de contact (e-mail, număr de telefon): .....
Limba (limbile) pe care persoana o (le) înțelege: .....
Alte informații relevante: .....

(ii) În cazul persoanelor juridice:

Denumirea: .....
Forma juridică: .....
Denumirea prescurtată, denumirea utilizată frecvent sau denumirea comercială, dacă este cazul:
.....
Adresa sediului social: .....
Număr de înregistrare: .....
Adresa persoanei juridice: .....
Alte date de contact (e-mail, număr de telefon): .....
Numele reprezentantului persoanei juridice: .....
Alte informații relevante: .....

2. Opinia victimei (victimelor)

☐ Una sau mai multe dintre victime au propus inițierea procedurii de transfer al procedurii penale.

☐ Una sau mai multe dintre victime, care își au reședința sau care sunt stabilite în statul solicitant și care primesc informații cu privire la procedura penală în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2012/29/UE sau, în cazul persoanelor juridice, care primesc aceste informații în conformitate cu dreptul intern, au fost informate cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer.

☐ Una sau mai multe dintre victime, care își au reședința sau care sunt stabilite în statul solicitant și care primesc informații cu privire la procedura penală în conformitate cu articolul 6 alineatul (1) din Directiva 2012/29/UE sau, în cazul persoanelor juridice, care au cerut să primească aceste informații în conformitate cu dreptul intern, nu au fost informate cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer deoarece acest lucru ar fi periclitat confidențialitatea unei investigări sau ar fi adus atingere investigării într-un alt mod.

☐ Una sau mai multe dintre victime au formulat o opinie cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer. Opinia este anexată la prezenta cerere. A se vedea anexa.
.....
.....

☐ Niciuna dintre victime nu a formulat o opinie cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer.

[2] În cazul în care sunt vizate mai multe victime, s-ar putea avea în vedere un meniu vertical.

SECȚIUNEA D: Expunerea sumară a faptelor și calificarea juridică a acestora
1. Descrierea comportamentului care întrunește elementele constitutive ale infracțiunii (infracțiunilor) pentru care este formulată cererea și un rezumat al faptelor subiacente:
.....
.....
2. Stadiul procedurii:
☐ investigare /urmărire penală;
☐ faza de judecată.
2.1. Vă rugăm să furnizați detalii suplimentare cu privire la situația actuală a investigării /urmăririi penale sau a fazei de judecată:
.....
.....
3. Natura și încadrarea juridică a infracțiunii (infracțiunilor) pentru care se face cererea, inclusiv informații despre pedeapsa maximă pentru infracțiunea (infracțiunile) relevantă (relevante) și dispozițiile legale relevante referitoare la pedepse:
.....
.....
4. Informații cu privire la orice act care întrerupe sau suspendă termenul de prescripție în ceea ce privește infracțiunea (infracțiunile) pentru care se face cererea:
.....
.....

SECȚIUNEA E: Informații privind procedura în statul solicitant
1. Toate măsurile de investigare sau alte măsuri procedurale întreprinse de statul solicitant (vă rugăm să descrieți):
(i) măsuri pentru a împiedica sustragerea de la procedură a persoanei suspectate sau persoanei acuzate sau alte măsuri preventive:
.....
.....
(ii) măsuri de indisponibilizare:
.....
.....
(iii) măsuri de investigare:
.....
.....
2. Informații privind probele colectate:
Următoarele materiale și documente au fost colectate în cursul procedurii penale în statul solicitant (vă rugăm să le descrieți):
.....
.....

SECȚIUNEA F: Motivele cererii

1. Motivele cererii, inclusiv o justificare a motivului pentru care transferul este necesar și adecvat, precum și o evaluare a impactului transferului asupra drepturilor persoanei (persoanelor) suspectate sau persoanei (persoanelor) acuzate și ale victimei (victimelor):

.....

.....

.....

.....

2. Criteriile pentru solicitarea transferului procedurii penale:

☐ infracțiunea a fost săvârșită în tot sau în parte pe teritoriul statului solicitat sau majoritatea efectelor infracțiunii sau o parte substanțială a prejudiciului, care fac parte din elementele constitutive ale infracțiunii, s-au înregistrat pe teritoriul statului solicitat;

☐ una sau mai multe dintre persoanele suspectate sau persoanele acuzate sunt resortisanți sau rezidenți ai statului solicitat;

☐ una sau mai multe dintre persoanele suspectate sau persoanele acuzate se află în statul solicitat, iar statul respectiv refuză predarea persoanelor respective către statul solicitant pe baza: (i) articolului 4 punctul 2 din Decizia-cadru 2002/584/JAI; (ii) articolului 4 punctul 3 din Decizia-cadrul 2002/584/JAI în cazul în care un astfel de refuz nu se bazează pe o hotărâre judecătorească definitivă pronunțată în privința persoanei respective cu privire la aceeași infracțiune, care împiedică desfășurarea ulterioară a unor proceduri penale; sau (iii) articolului 4 punctul 7 din Decizia-cadru 2002/584/JAI;

una sau mai multe dintre persoanele suspectate sau persoanele acuzate pentru care a fost emis un mandat european de arestare se află în statul solicitat, iar statul respectiv refuză predarea persoanelor respective, în cazul în care constată că, în situații excepționale, există motive întemeiate de a considera, pe baza unor probe specifice și obiective, că predarea ar implica, în circumstanțele specifice ale cazului, o încălcare vădită a unui drept fundamental relevant consacrat la articolul 6 din Tratatul privind Uniunea Europeană și în Carta drepturilor fundamentale a Uniunii Europene;

☐ majoritatea probelor relevante pentru investigare se află în statul solicitat sau majoritatea martorilor relevanți sunt rezidenți ai statului solicitat;

☐ în statul solicitat există o procedură penală în curs cu privire la aceleași fapte, la fapte parțial identice sau la alte fapte împotriva persoanei suspectate sau persoanei acuzate;

☐ în statul solicitat există proceduri penale în curs cu privire la aceleași fapte, la fapte parțial identice sau la fapte conexe împotriva altor persoane;

☐ una sau mai multe dintre persoanele suspectate sau persoanele acuzate execută sau urmează să execute o pedeapsă privativă de libertate în statul solicitat;

☐ executarea pedepsei în statul solicitat este de natură să îmbunătățească perspectivele de reabilitare socială a persoanei condamnate sau există alte motive pentru care executarea pedepsei în statul solicitat ar fi mai adecvată;

☐ una sau mai multe dintre victime sunt resortisanți sau rezidenți ai statului solicitat;

☐ autoritățile competente ale statelor membre au ajuns la un consens, în temeiul Deciziei-cadru 2009/948/JAI sau în alt mod, cu privire la concentrarea procedurilor penale într-un stat membru.

☐ alte motive (vă rugăm să precizați):

.....

.....

SECȚIUNEA G: Informații și cereri suplimentare (dacă este cazul)
1. Dacă este cazul, furnizați informații referitoare la un mandat european de arestare anterior, un ordin european de anchetă anterior sau o altă cerere de asistență: .....
.....
2. Alte informații suplimentare, dacă este cazul: .....
.....
.....
3. Indicați orice condiții specifice pentru prelucrarea datelor cu caracter personal transmise pe care autoritatea solicitată trebuie să le respecte [articolul 9 alineatul (3) din Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului [3]]: .....
.....
.....
4. Lista documentelor anexate: .....
.....
.....

SECȚIUNEA H: Detalii cu privire la autoritatea care a emis cererea și, după caz, autoritatea centrală desemnată
1. Denumirea autorității care a emis cererea: .....
Numele reprezentantului/persoanei de contact: .....
Dosar nr.: .....
Adresa: .....
Tel. (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) .....
E-mail: .....
Limba (limbile) în care este posibil să se comunice cu autoritatea solicitantă:
.....
2. Dacă sunt diferite de cele de mai sus, detaliile de contact ale persoanei (persoanelor) care trebuie contactată (contactate) pentru obținerea de informații suplimentare sau pentru stabilirea modalităților practice de transferare a probelor:
Nume/Titlu/Organizație: .....
Adresa: .....
E-mail: .....
Tel. .....
3. Autoritatea centrală, dacă este cazul
Denumire/Titlu/Organizație: .....
Adresa:.....
E-mail: .....
Tel.....
4. Limba (limbile) în care este posibil să se comunice cu autoritatea centrală:
.....
Semnătura electronică [4]:

---

[3] Directiva (UE) 2016/680 a Parlamentului European și a Consiliului din 27 aprilie 2016 privind protecția persoanelor fizice referitor la prelucrarea datelor cu caracter personal de către autoritățile competente în scopul prevenirii, depistării, investigării sau urmăririi penale a infracțiunilor sau al executării pedepselor și privind libera circulație a acestor date și de abrogare a Deciziei-cadru 2008/977/JAI a Consiliului (JO L 119, 4.5.2016, p. 89).

[4] În conformitate cu articolul 7 din Regulamentul (UE) 2023/2844.

SECȚIUNEA I: Detalii cu privire la autoritatea judiciară a statului solicitant care a validat cererea (dacă este cazul)
1. Denumirea autorității de validare: .....
Numele reprezentantului/persoanei de contact: .....
Dosar nr.: .....
Adresa: .....
Tel. (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) .....
E-mail: .....
Limba (limbile) în care se poate comunica cu autoritatea de validare:
.....
2. Vă rugăm să precizați dacă principalul punct de contact pentru statul solicitat ar trebui să fie:
☐ autoritatea solicitantă
☐ autoritatea de validare
Semnătura electronică:

ANEXA II

Formularul menționat la Articolul 6 alineatul (5) din Regulamentul (UE) 2024/3011

Scopul acestui formular este de a solicita asistența dumneavoastră pentru furnizarea de informații persoanei suspectate/ persoanei acuzate și solicitarea opiniei acesteia cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer al procedurii penale avută în vedere. Vă rugăm să returnați partea B din prezentul formular atunci când este completat.

Partea A

I. Autoritățile competente

Statul solicitant:

.....

Autoritatea solicitantă:

.....

Numărul cauzei în statul solicitant:

.....

Statul solicitat:

.....

Autoritatea solicitată:

.....

Informații privind proceduri penale corespunzătoare/paralele în statul solicitat, dacă sunt disponibile:

.....

Autoritatea din statul solicitat care a fost consultată înainte de primirea prezentei cereri de asistență (dacă este cazul):

.....

II. Identitatea persoanei (persoanelor) suspectate/acuzate

(i) *Pentru persoanele fizice:*

Numele: .....

Prenumele: .....

Alt(e) nume relevant(e), dacă este cazul: .....

Pseudonime, după caz: .....

Sexul: .....

Cetățenia: .....

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială, dacă este disponibil: .....

Tipul și numărul documentului (documentelor) de identitate (de exemplu, carte de identitate, pașaport), dacă sunt disponibile:

.....

Data nașterii: .....

Locul nașterii: .....

Reședința și/sau adresa cunoscută (dacă nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută):

.....

Locul de muncă (inclusiv datele de contact), dacă este disponibil: .....

Alte date de contact (e-mail, număr de telefon), dacă sunt disponibile: .....

Limba (limbile) pe care persoana o (le) înțelege, dacă este (sunt) disponibilă(e): .....

Alte informații relevante, dacă sunt disponibile: .....

(ii) *Pentru un reprezentant legal* (dacă este cazul; atunci când se consideră necesar având în vedere vârsta, starea fizică sau mentală a persoanei suspectate sau a persoanei acuzate):

Numele: .....

Prenumele: .....

Alt(e) nume relevant(e), dacă este cazul: .....

Cetățenia: .....

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială, dacă este disponibil: .....

Tipul și numărul documentului (documentelor) de identitate (de exemplu, carte de identitate, pașaport), dacă sunt disponibile:

.....

Data nașterii: .....

Locul nașterii: .....

Reședința și/sau adresa cunoscută (dacă nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută):

.....

Date de contact (e-mail, număr de telefon), dacă sunt disponibile: .....

Limba (limbile) pe care persoana o (le) înțelege, dacă este (sunt) disponibilă(e): .....

Alte informații relevante, dacă sunt disponibile: .....

(iii) *Pentru persoanele juridice:*

Denumirea:.....

Forma juridică:.....

Denumirea prescurtată, denumirea utilizată frecvent sau denumirea comercială, dacă este cazul:

.....

Adresa sediului social:

.....

Număr de înregistrare: .....

Adresa persoanei juridice:

.....

Alte date de contact (e-mail, număr de telefon), dacă sunt disponibile:

.....

Numele reprezentantului persoanei juridice:

.....

Alte informații relevante, dacă sunt disponibile:

.....

Semnătura electronică:

Partea B

Formular pentru furnizarea de informații persoanei suspectate/ persoanei acuzate și pentru solicitarea opiniei acesteia cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer al procedurii penale avută în vedere [1]

A. Informații care trebuie furnizate persoanei suspectate/ persoanei acuzate (a se completa de către autoritatea solicitantă)

Prin prezenta, ……..[autoritatea solicitantă] din …….. [statul solicitant][2] vă informează, ……. [persoana suspectată/ persoana acuzată], cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer al procedurii penale inițiate împotriva dumneavoastră, cu numărul de referință……., către …… [statul solicitat], în conformitate cu articolul 6 din Regulamentul (UE) 2024/3011 privind transferul procedurilor în materie penală.

Informații privind procedura penală care urmează să fie transferată

Descrierea comportamentului și a faptelor care stau la baza infracțiunii (infracțiunilor) pentru care se are în vedere emiterea cererii de transfer al procedurii penale și încadrarea juridică a acestora:
……
……
……
……
……

[1] Se pune la dispoziția persoanei suspectate/ persoanei acuzate într-o limbă pe care persoana o înțelege.

[2] În formularul electronic ar putea fi avut în vedere un meniu vertical care să permită selectarea statului membru relevant.

B. Opinia persoanei suspectate/ persoanei acuzate cu privire la intenția de a emite o cerere de transfer al procedurii penale avută în vedere (a se completa de către autoritatea solicitată)

1. Vă invităm prin prezenta, dacă doriți, să vă exprimați opinia cu privire la intenția …….. [autoritatea solicitantă] din …… [statul solicitant][3] de a emite o cerere de transfer al unei proceduri penale inițiate împotriva dumneavoastră către …… [statul solicitat] [4].

Opinia mea cu privire la transferul procedurii penale:

☐ **Pozitivă**

☐ **Negativă**

Adăugați motive, dacă doriți:

……
……...

2. Dacă este cazul: Informațiile despre intenția de a emite o cerere de transfer al procedurii penale avută în vedere și opinia persoanei suspectate/ persoanei acuzate pot fi furnizate și verbal și consemnate în conformitate cu procedura de înregistrare prevăzută de dreptul intern al statului solicitat.

☐ Persoana suspectată/ persoana acuzată și-a prezentat opinia verbal. Transcrierea înregistrării este anexată la prezentul formular și transmisă autorității solicitante împreună cu acesta.

Opinia dumneavoastră va fi luată în considerare de ……..……..(autoritatea solicitantă) atunci când decide dacă să solicite transferul procedurii penale.

Semnătura persoanei suspectate/ persoanei acuzate:

Semnătura autorității solicitate:

---

[3] În formularul electronic ar putea fi avut în vedere un meniu vertical care să permită selectarea statului membru relevant.

[4] Idem.

ANEXA III

FORMULARUL MENȚIONAT LA ARTICOLUL 6 ALINEATUL (7) DIN REGULAMENTUL (UE) 2024/3011

Scopul acestui formular este de a solicita asistența dumneavoastră pentru furnizarea de informații persoanei suspectate/ persoanei acuzate cu privire la emiterea cererii de transfer al procedurii penale.

Partea A

I. Autoritățile competente

Statul solicitant:

.....

Autoritatea solicitantă:

.....

Numărul cauzei în statul solicitant:

.....

Statul solicitat:

.....

Autoritatea solicitată:

.....

Informații privind proceduri penale corespunzătoare/paralele în statul solicitat, dacă sunt disponibile:

.....

Autoritatea din statul solicitat care a fost consultată înainte de primirea prezentei cereri de asistență (dacă este cazul):

.....

II. Identitatea persoanei (persoanelor) suspectate/ persoanei (persoanelor) acuzate

(i) *Pentru persoanele fizice*:

Numele: .....

Prenumele: .....

Alt(e) nume relevant(e), dacă este cazul: .....

Pseudonime, după caz: .....

Sexul: .....

Cetățenia: .....

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială, dacă este disponibil: .....

Tipul și numărul documentului (documentelor) de identitate (de exemplu, carte de identitate, pașaport), dacă sunt disponibile:

.....

Data nașterii: .....

Locul nașterii: .....

Reședința și/sau adresa cunoscută (dacă nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută):

.....

Locul de muncă (inclusiv datele de contact), dacă este disponibil: .....

Alte date de contact (e-mail, număr de telefon), dacă sunt disponibile: .....

Limba (limbile) pe care persoana o (le) înțelege, dacă este (sunt) disponibilă(e): .....

Alte informații relevante, dacă sunt disponibile: .....

(ii) *Pentru un reprezentant legal* (dacă este cazul; atunci când se consideră necesar având în vedere vârsta sau starea fizică sau mentală a persoanei suspectate sau a persoanei acuzate):

Numele: .....

Prenumele: .....

Alt(e) nume relevant(e), dacă este cazul: .....

Cetățenia: .....

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială, dacă este disponibil: .....

Tipul și numărul documentului (documentelor) de identitate (de exemplu, carte de identitate, pașaport), dacă sunt disponibile:

.....

Data nașterii: .....

Locul nașterii: .....

Reședința și/sau adresa cunoscută (dacă nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută):

.....

Date de contact (e-mail, număr de telefon), dacă sunt disponibile: .....

Limba (limbile) pe care persoana o (le) înțelege, dacă este (sunt) disponibilă(e): .....

Alte informații relevante, dacă sunt disponibile: .....

(iii) *Pentru persoanele juridice:*

Denumirea:.....

Forma juridică:.....

Denumirea prescurtată, denumirea utilizată frecvent sau denumirea comercială, dacă este cazul:

.....

Adresa sediului social:

.....

Număr de înregistrare: .....

Adresa persoanei juridice:

.....

Alte date de contact (e-mail, număr de telefon), dacă sunt disponibile:

.....

Numele reprezentantului persoanei juridice:

.....

Alte informații relevante, dacă sunt disponibile:

.....

Semnătura electronică:

Partea B

Formular pentru furnizarea de informații persoanei suspectate/ persoanei acuzate cu privire la emiterea cererii de transfer al procedurii penale [1]

Informații care trebuie furnizate persoanei suspectate/ persoanei acuzate (a se completa de către autoritatea solicitantă)

În conformitate cu articolul 6 alineatul (7) din Regulamentul (UE) 2024/3011 privind transferul procedurilor în materie penală, prin prezenta, …….. [autoritatea solicitantă] din …….. [statul solicitant] [2] vă informează, ……. [persoana suspectată/ persoana acuzată], că la data de ……[data] a fost formulată o cerere de transfer al procedurii penale inițiate împotriva dumneavoastră, cu numărul de referință ……, către …… [statul solicitat] [3].

Informații privind procedura penală care urmează să fie transferată

Descrierea comportamentului și a faptelor care stau la baza infracțiunii (infracțiunilor) pentru care se are în vedere emiterea cererii de transfer al procedurii penale și încadrarea juridică a acestora:

……
……
……
……
……

---

1 Se pune la dispoziția persoanei suspectate/ persoanei acuzate într-o limbă pe care persoana o înțelege.

2 În formularul electronic ar putea fi avut în vedere un meniu vertical care să permită selectarea statului membru relevant.

3 Idem.

ANEXA IV

FORMULARUL MENȚIONAT LA ARTICOLUL 15 ALINEATELE (2) ȘI (4) DIN REGULAMENTUL (UE) 2024/3011

Scopul acestui formular este de a solicita asistența dumneavoastră pentru furnizarea de informații persoanei suspectate/ persoanei acuzate în urma luării unei decizii cu privire la cererea de transfer al procedurii penale.

Partea A

I. Autoritățile competente

Statul solicitant:

.....

Autoritatea solicitantă:

.....

Numărul cauzei în statul solicitant:

.....

Statul solicitat:

.....

Autoritatea solicitată:

.....

Numărul cauzei în statul solicitat, dacă este disponibil:

.....

II. Identitatea persoanei (persoanelor) suspectate/ persoanei (persoanelor) acuzate

(i) *Pentru persoanele fizice:*

Numele: .....

Prenumele: .....

Alt(e) nume relevant(e), dacă este cazul: .....

Pseudonime, după caz: .....

Sexul: .....

Cetățenia: .....

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială, dacă este disponibil: .....

Tipul și numărul documentului (documentelor) de identitate (de exemplu, carte de identitate, pașaport), dacă sunt disponibile:

.....

Data nașterii: .....

Locul nașterii: .....

Reședința și/sau adresa cunoscută (dacă nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută):

.....

Locul de muncă (inclusiv datele de contact), dacă este disponibil: .....

Alte date de contact (e-mail, număr de telefon), dacă sunt disponibile: .....

Limba (limbile) pe care persoana o (le) înțelege, dacă este (sunt) disponibilă(e): .....

Alte informații relevante, dacă sunt disponibile: .....

(ii) *Pentru persoanele juridice:*

Denumirea:.....

Forma juridică:.....

Denumirea prescurtată, denumirea utilizată frecvent sau denumirea comercială, dacă este cazul:

.....

Adresa sediului social:

.....

Număr de înregistrare: .....

Adresa persoanei juridice:

.....

Alte date de contact (e-mail, număr de telefon), dacă sunt disponibile:

.....

Numele reprezentantului persoanei juridice:

.....

Alte informații relevante, dacă sunt disponibile:

.....

Semnătura electronică:

Partea B

Formular pentru furnizarea de informații persoanei suspectate/ persoanei acuzate în urma luării unei decizii cu privire la cererea de transfer al procedurii penale [1]

O cerere de transfer al procedurii penale inițiate împotriva dumneavoastră, …… [persoana suspectată/ persoana acuzată], cu numărul de referință ……, către …… [statul solicitat] [2] a fost inițiată la data de …… [data] de către …….. [autoritatea solicitantă] din …… [statul solicitant].

1. Informații privind procedura penală care urmează să fie transferată

Descrierea comportamentului și a faptelor care stau la baza infracțiunii (infracțiunilor) pentru care a fost formulată cererea de transfer al procedurii penale și încadrarea juridică a acestora:

.....

.....

2. Informații despre acceptarea/refuzul transferului procedurii penale

Prin prezenta vă informăm că, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/3011 privind transferul procedurilor în materie penală, la …….. [data], ……. [autoritatea solicitată] din …… [statul solicitat] [3]:

☐ **a acceptat** acest transfer al procedurii penale prin decizia motivată anexată la prezentul formular;

☐ **a refuzat** acest transfer al procedurii penale.

De asemenea, vă informăm că, în cazul acceptării transferului procedurii penale, aveți dreptul la o cale de atac eficientă în …….. [statul solicitat] [4] împotriva deciziei respective. Vă puteți exercita acest drept în termen de …… [număr de] zile de la primirea deciziei motivate de acceptare a transferului procedurii penale anexate, la prezentul formular, solicitând o cale de atac în fața …….. [autoritatea competentă din statul solicitat].

Datele referitoare la autoritatea competentă din statul solicitat în fața căreia puteți solicita o cale de atac pentru a contesta decizia de acceptare a transferului procedurii penale, dacă este cazul:

Denumirea autorității: .....

Dosar nr.: .....

Adresa: .....

Tel. (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) .....

E-mail: .....

---

1 Se pune la dispoziția persoanei suspectate/ persoanei acuzate într-o limbă pe care persoana o înțelege.

2 În formularul electronic ar putea fi avut în vedere un meniu vertical care să permită selectarea statului membru relevant.

3 Idem.

4 Idem.

ANEXA V

FORMULARUL MENȚIONAT LA ARTICOLUL 16 ALINEATUL (2) DIN REGULAMENTUL (UE) 2024/3011

Scopul acestui formular este de a solicita asistența dumneavoastră pentru furnizarea de informații victimei (victimelor) în urma luării unei decizii cu privire la cererea de transfer al procedurii penale.

Partea A

I. Autoritățile competente

Statul solicitant:

.....

Autoritatea solicitantă:

.....

Numărul cauzei în statul solicitant:

.....

Statul solicitat:

.....

Autoritatea solicitată:

.....

Numărul cauzei în statul solicitat, dacă este disponibil:

.....

II. Identitatea victimei (victimelor)

(i) *Pentru persoanele fizice:*

Numele: .....

Prenumele: .....

Alt(e) nume relevant(e), dacă este cazul: .....

Pseudonime, după caz: .....

Sexul: .....

Cetățenia: .....

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială, dacă este disponibil: .....

Tipul și numărul documentului (documentelor) de identitate (de exemplu, carte de identitate, pașaport), dacă sunt disponibile:

.....

Data nașterii: .....

Locul nașterii: .....

Reședința și/sau adresa cunoscută (dacă nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută):

.....

Locul de muncă (inclusiv datele de contact), dacă este disponibil: .....

Alte date de contact (e-mail, număr de telefon), dacă sunt disponibile: .....

Limba (limbile) pe care persoana o (le) înțelege, dacă este (sunt) disponibilă(e): .....

Alte informații relevante, dacă sunt disponibile: .....

(ii) *Pentru persoanele juridice:*

Denumirea: .....

Forma juridică: .....

Denumirea prescurtată, denumirea utilizată frecvent sau denumirea comercială, dacă este cazul:

.....

Adresa sediului social:

.....

Număr de înregistrare: .....

Adresa persoanei juridice:

.....

Alte date de contact (e-mail, număr de telefon), dacă sunt disponibile:

.....

Numele reprezentantului persoanei juridice:

.....

Alte informații relevante, dacă sunt disponibile:

.....

Semnătura electronică:

Partea B

Formular pentru furnizarea de informații victimei (victimelor) în urma luării unei decizii cu privire la cererea de transfer al procedurii penale [1]

O cerere de transfer al procedurii penale împotriva ……. [persoana suspectată/ persoana acuzată], cu numărul de referință ……, către …… [statul solicitat] [2] a fost inițiată la data de …… [data] de către …….. [autoritatea solicitantă] din …… [statul solicitant].

1. Informații privind procedura penală care urmează să fie transferată

Descrierea comportamentului și a faptelor care stau la baza infracțiunii (infracțiunilor) pentru care a fost formulată cererea de transfer al procedurii penale și încadrarea juridică a acestora:

.....

.....

2. Informații despre acceptarea/refuzul transferului procedurii penale

Prin prezenta vă informăm că, în conformitate cu articolul 11 alineatul (1) din Regulamentul (UE) 2024/3011 privind transferul procedurilor în materie penală, la …….. [data], ……. [autoritatea solicitată] din …… [statul solicitat] [3]:

☐ **a acceptat** acest transfer al procedurii penale prin decizia motivată anexată la prezentul formular;

☐ **a refuzat** acest transfer al procedurii penale.

De asemenea, vă informăm că, în cazul acceptării transferului procedurii penale, aveți dreptul la o cale de atac eficientă în …….. [statul solicitat] [4] împotriva deciziei respective. Vă puteți exercita acest drept în termen de…… [număr de] zile de la primirea deciziei motivate de acceptare a transferului procedurii penale anexate, la prezentul formular, solicitând o cale de atac în fața…….. [autoritatea competentă din statul solicitat].

Datele referitoare la autoritatea competentă din statul solicitat în fața căreia puteți solicita o cale de atac pentru a contesta decizia de acceptare a transferului de proceduri penale, dacă este cazul:

Denumirea autorității: .....

Dosar nr.: .....

Adresa: .....

Tel. (prefixul țării) (prefixul regiunii/localității) .....

E-mail: .....

---

1 Se pune la dispoziția victimei (victimelor) într-o limbă pe care persoana (persoanele) o înțeleg(e).

2 În formularul electronic ar putea fi avut în vedere un meniu vertical care să permită selectarea statului membru relevant.

3 Idem.

4 Idem.

ANEXA VI

FORMULARUL MENȚIONAT LA ARTICOLUL 10 ALINEATUL (3) DIN REGULAMENTUL (UE) 2024/3011

Scopul acestui formular este de a solicita asistența dumneavoastră pentru furnizarea de informații persoanei suspectate/ persoanei acuzate cu privire la retragerea cererii de transfer al procedurii penale.

Partea A

I. Autoritățile competente

Statul solicitant:

.....

Autoritatea solicitantă:

.....

Numărul cauzei în statul solicitant:

.....

Statul solicitat:

.....

Autoritatea solicitată:

.....

Informații privind proceduri penale corespunzătoare/paralele în statul solicitat, dacă sunt disponibile:

.....

Autoritatea din statul solicitat care a fost consultată înainte de primirea prezentei cereri de asistență, dacă este cazul:

.....

II. Identitatea persoanei (persoanelor) suspectate/acuzate

(i) *Pentru persoanele fizice:*

Numele: .....

Prenumele: .....

Alt(e) nume relevant(e), dacă este cazul: .....

Pseudonime, după caz: .....

Sexul: .....

Cetățenia: .....

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială, dacă este disponibil: .....

Tipul și numărul documentului (documentelor) de identitate (de exemplu, carte de identitate, pașaport), dacă sunt disponibile:

.....

Data nașterii: .....

Locul nașterii: .....

Reședința și/sau adresa cunoscută (dacă nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută):

.....

Locul de muncă (inclusiv datele de contact), dacă este disponibil: .....

Alte date de contact (e-mail, număr de telefon), dacă sunt disponibile: .....

Limba (limbile) pe care persoana o (le) înțelege, dacă este (sunt) disponibilă (disponibile): .....

Alte informații relevante, dacă sunt disponibile: .....

(ii) *Pentru un reprezentant legal* (dacă este cazul; atunci când se consideră necesar având în vedere vârsta sau starea fizică sau mentală a persoanei suspectate sau a persoanei acuzate):

Numele: .....

Prenumele: .....

Alt(e) nume relevant(e), dacă este cazul: .....

Cetățenia: .....

Codul numeric personal sau numărul de asigurare socială, dacă este disponibil: .....

Tipul și numărul documentului (documentelor) de identitate (de exemplu, carte de identitate, pașaport), dacă sunt disponibile:

.....

Data nașterii: .....

Locul nașterii: .....

Reședința și/sau adresa cunoscută (dacă nu se cunoaște adresa, menționați ultima adresă cunoscută):

.....

Date de contact (e-mail, număr de telefon), dacă sunt disponibile: .....

Limba (limbile) pe care persoana o (le) înțelege, dacă este (sunt) disponibilă(e): .....

Alte informații relevante, dacă sunt disponibile: .....

(iii) *Pentru persoanele juridice:*

Denumirea: .....

Forma juridică: .....

Denumirea prescurtată, denumirea utilizată frecvent sau denumirea comercială, dacă este cazul:

.....

Adresa sediului social:

.....

Număr de înregistrare: .....

Adresa persoanei juridice:

.....

Alte date de contact (e-mail, număr de telefon), dacă sunt disponibile:

.....

Numele reprezentantului persoanei juridice:

.....

Alte informații relevante, dacă sunt disponibile:

.....

Semnătura electronică:

Partea B

Formular pentru furnizarea de informații persoanei suspectate/ persoanei acuzate cu privire la retragerea cererii de transfer al procedurii penale [1]

Informații care trebuie furnizate persoanei suspectate/ persoanei acuzate (a se completa de către autoritatea solicitantă)

Prin prezenta, ……..[autoritatea solicitantă] din …….. [statul solicitant] [2] vă informează, …… [persoana suspectată/ persoana acuzată], că cererea de transfer al procedurii penale inițiate împotriva dumneavoastră, cu numărul de referință……..., către …… [statul solicitat] [3], formulată la ……[data], a fost retrasă, în conformitate cu articolul 10 din Regulamentul (UE) 2024/3011 privind transferul procedurilor în materie penală.

Informații privind procedura penală relevantă

Descrierea comportamentului și a faptelor care stau la baza infracțiunii (infracțiunilor) pentru care a fost inițiată procedura penală împotriva dumneavoastră și încadrarea juridică a acestora:

……
……
……
……
……

[1] Se pune la dispoziția persoanei suspectate/ persoanei acuzate într-o limbă pe care persoana o înțelege.

[2] În formularul electronic ar putea fi avut în vedere un meniu vertical care să permită selectarea statului membru relevant.

[3] Idem.